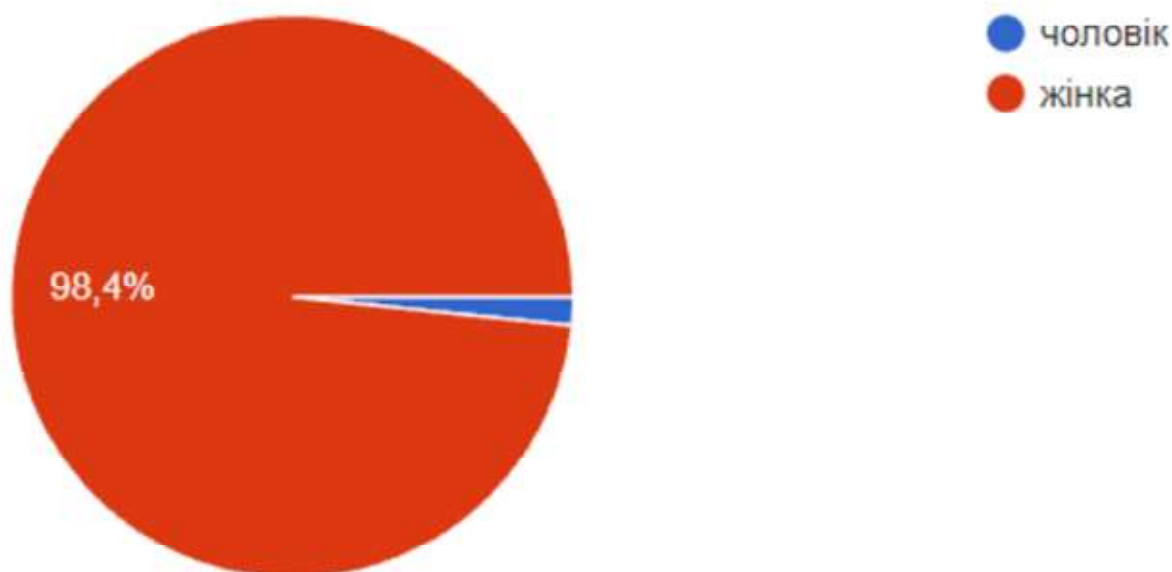

1. Загальні дані про респондентів

В опитуванні з 29 вересня по 10 жовтня взяло участь 186 респондентів
з них 3 чоловіка та 183 жінки

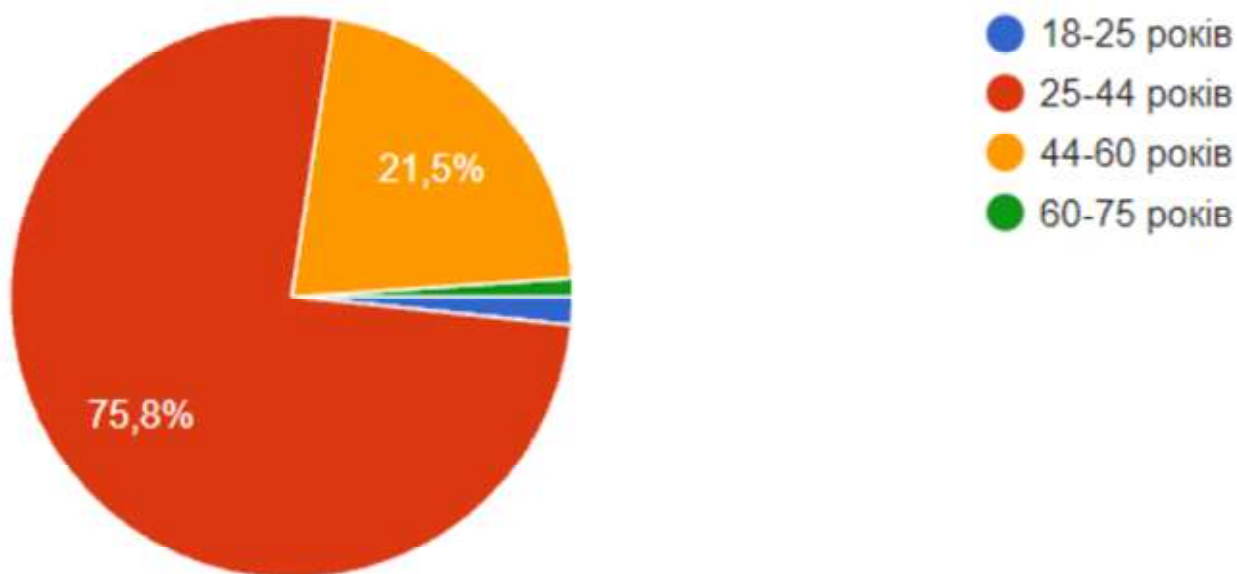
Віковий розподіл респондентів:

від 18 до 25 років - 3 особи

від 25 до 44 років - 141 особа (2 чоловіка)

від 44 до 60 років - 40 осіб

від 60 до 75 років - 2 особи (1 чоловік)

В опитування взяли участь мешканці 21-ї області, міста Києва та 1 закордонний респондент, у відсотках це виглядає наступним чином:

м. Київ - 32,8% (61 особа), Київська обл. - 19,4% (36 осіб), Полтавська обл. - 10,2% (19 осіб),

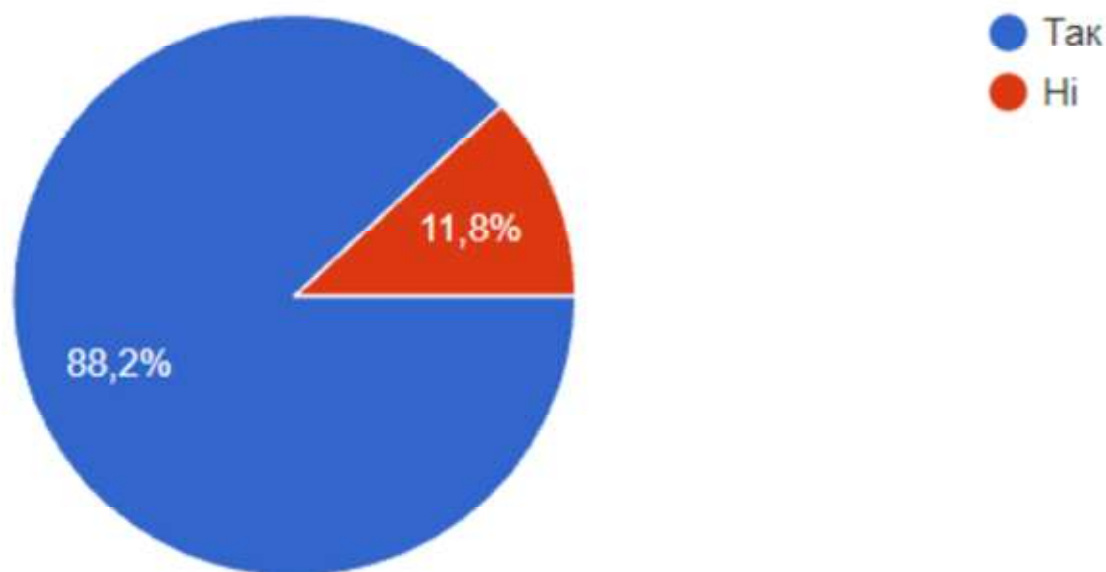
Черкаська обл. - 4,8%, Дніпропетровська та Одеська області - по 4,3%, Житомирська обл. -

3,8%, Львівська та Чернівецька області - по 2,7%, Волинська та Закарпатська області - по 2,2%,

Харківська - 1,6%, Запорізька, Івано-Франківська, Рівненська, Тернопільська, Херсонська, Хмельницька, Вінницька області - по 1,1% та 0,5% проживають у Миколаївській та Сумській областях і за кордоном.

Серед цих респондентів 164 особи виховують дітей з синдромом Дауна

Віком

0-3 роки - 58 осіб

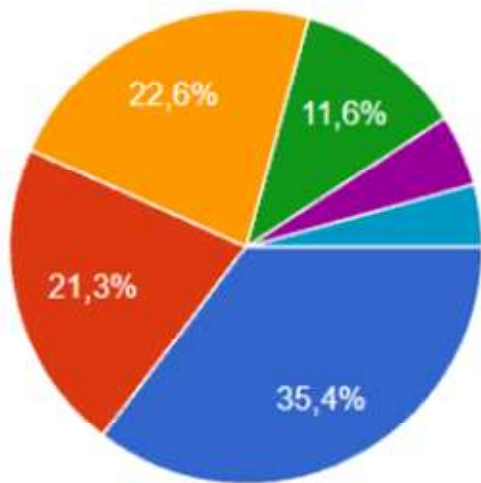
4-6 років - 35 осіб

7-10 років - 37 осіб

11-14 років - 19 осіб

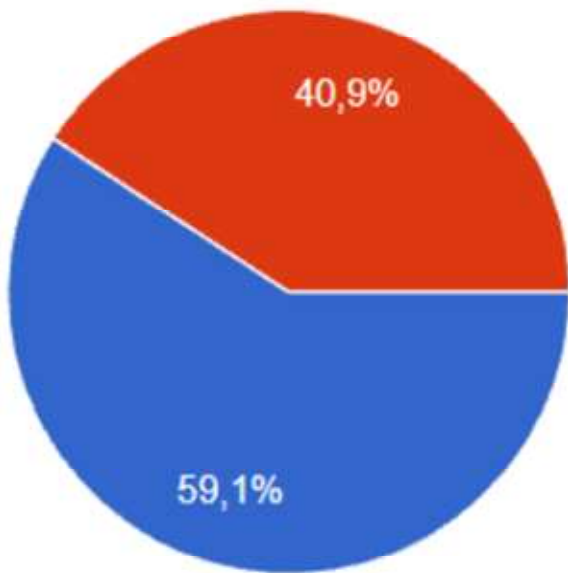
15-17 років - 8 осіб

та 7 батьків дітей старше 18-ти, які поділились своїм досвідом та спостереженнями

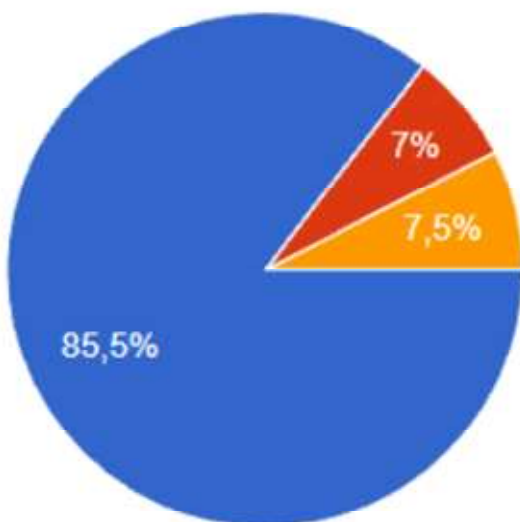
- 0-3 роки
- 4-6 років
- 7-10 років
- 11-14 років
- 15-17 років
- 18+ років, але я маю досвід яким варто поділитись

Розподіл за статтю, дітей з синдромом Дауна яких виховують 164 респонденти
97 хлопців та 67 дівчат

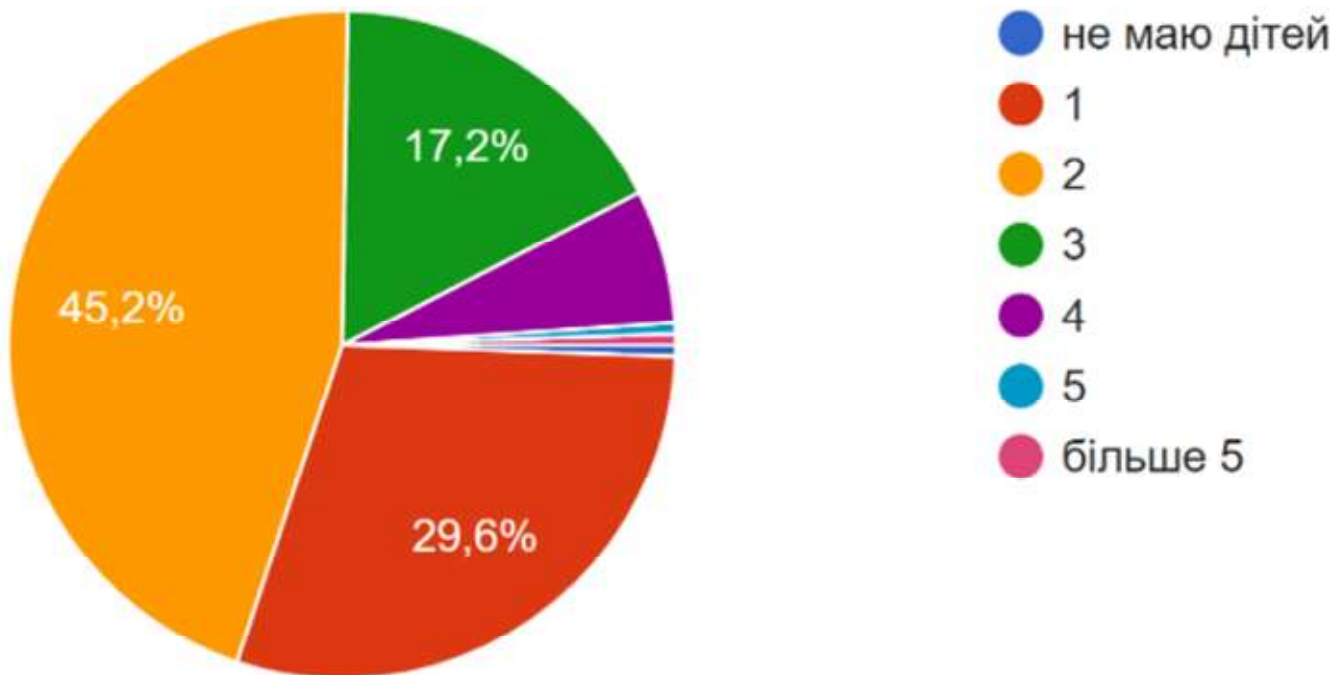

- хлопчик
- дівчинка

Перебувають в шлюбі 159 зі 186 респондентів

- одружений (-на)
- неодружений (-на)
- розлучений (-на)
- вдівець / вдова

Більшість респондентів виховує 1 (55 осіб), 2 (84 особи) чи 3 (32 особи) дитини. Лише 12 повідомили що виховують 4 дитини. По 1-му респонденту повідомили що виховують 5 або більше дітей, або не мають їх взагалі.

2. Відповіді на питання загального змісту

Спершу респонденти давали відповіді на питання загального змісту, що допомогло визначити їх уявлення про насильство (жорстоке поводження) та ставлення до нього:

На початку опитування ми розділили наших респондентів на дві групи:

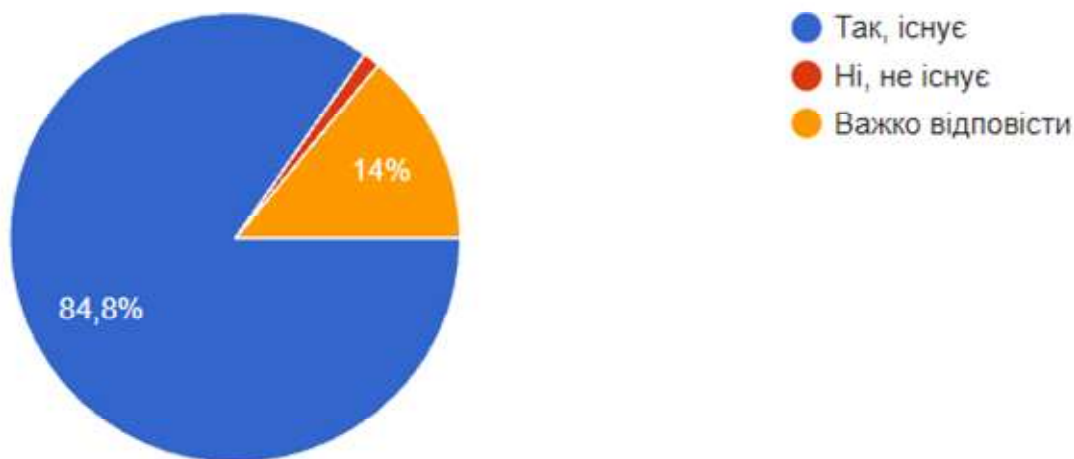
Перша група “батьки дітей з синдромом Дауна” - 164 особи.

Друга група “інші респонденти, які не виховують дітей з синдромом” - 22 особи.

Їм ми задали ряд однакових питань і можемо спостерігати відмінність у певних судженнях.

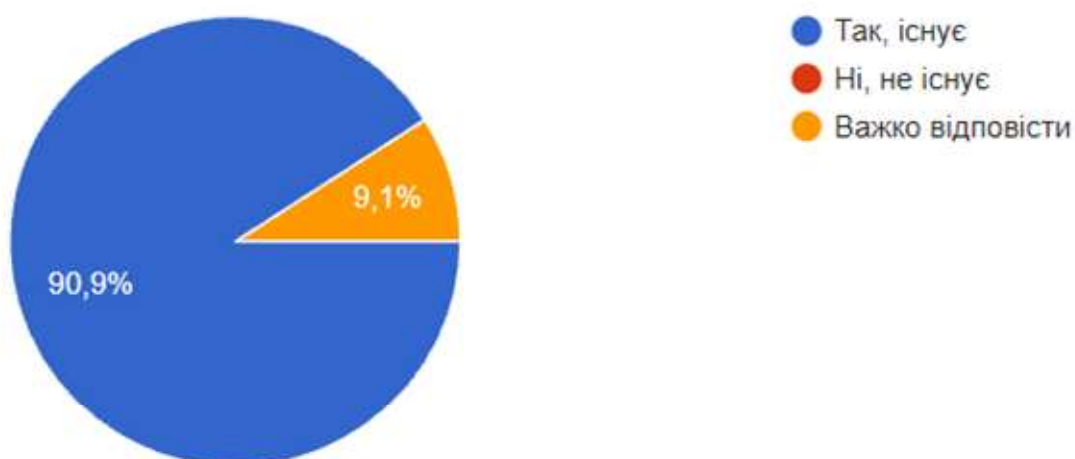
2.1. Порівняння Першої та Другої групи

Більшість респондентів Першої групи (84,8%) вважають що **в нашому суспільстві існує проблема жорстокого поводження відносно дітей з інвалідністю**

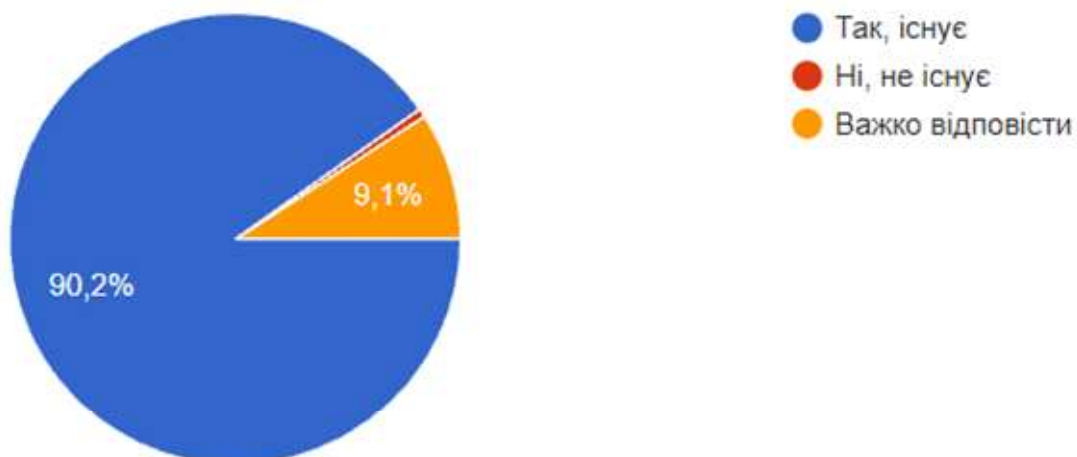

14% було важко відповісти на це питання і 1,2% вважають що проблеми не існує.

Щодо Другої групи, ми бачимо що більшість погоджується з твердженням.

90,2% опитуваних Першої групи вважають що **в нашій країні існує проблема жорстокого поведження в сім'ї, так званого домашнього насильства**

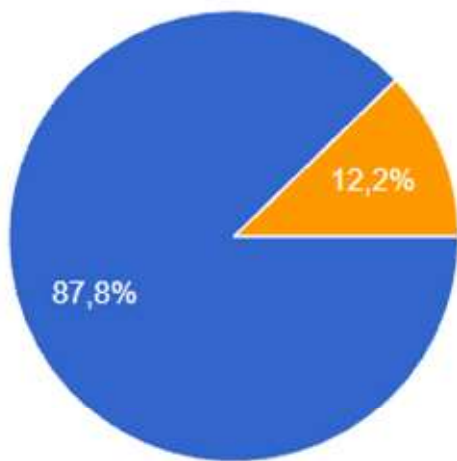

9,1% не змогли відповісти на це питання.

Щодо Другої групи то це 100% показник

Високий показник - 87,8% в оцінках Першої групи - демонструє нам що респонденти схиляються до того, що **в нашій країні існує проблема жорстокого поведження в сім'ї відносно дитини**

- Так, існує
- Ні, не існує
- Важко відповісти

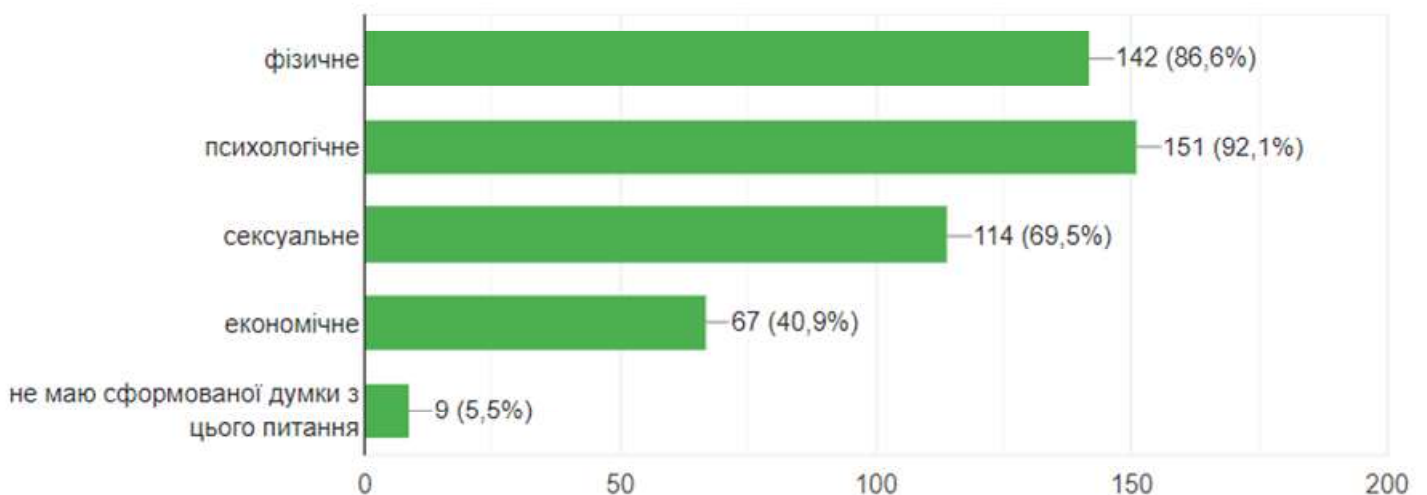
В Другій групі це знову ж таки, 100% показник

- Так, існує
- Ні, не існує
- Важко відповісти

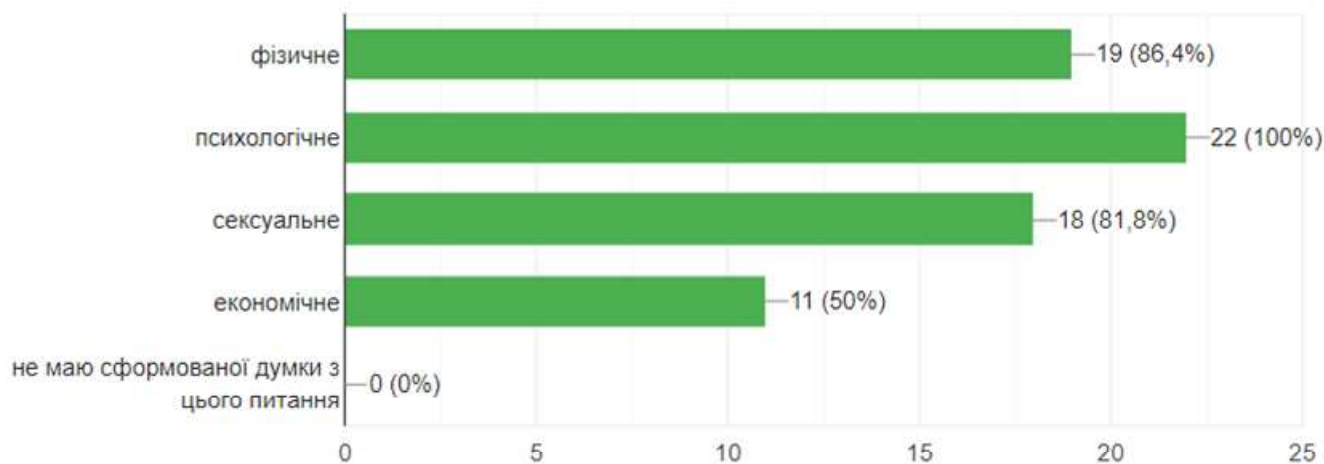
Перша група

У відповіді на запитання **“Які на Вашу думку бувають форми жорстокого поводження (насильства)?”** респонденти мали можливість обрати кілька варіантів, і загалом ми можемо побачити, що економічне насильство лише 40,9% опитуваних оцінює як форму насильства

При цьому 69,5% вважають таким сексуальне насильство, 86,6% - фізичне і 92,1% - психологічне.

Друга група

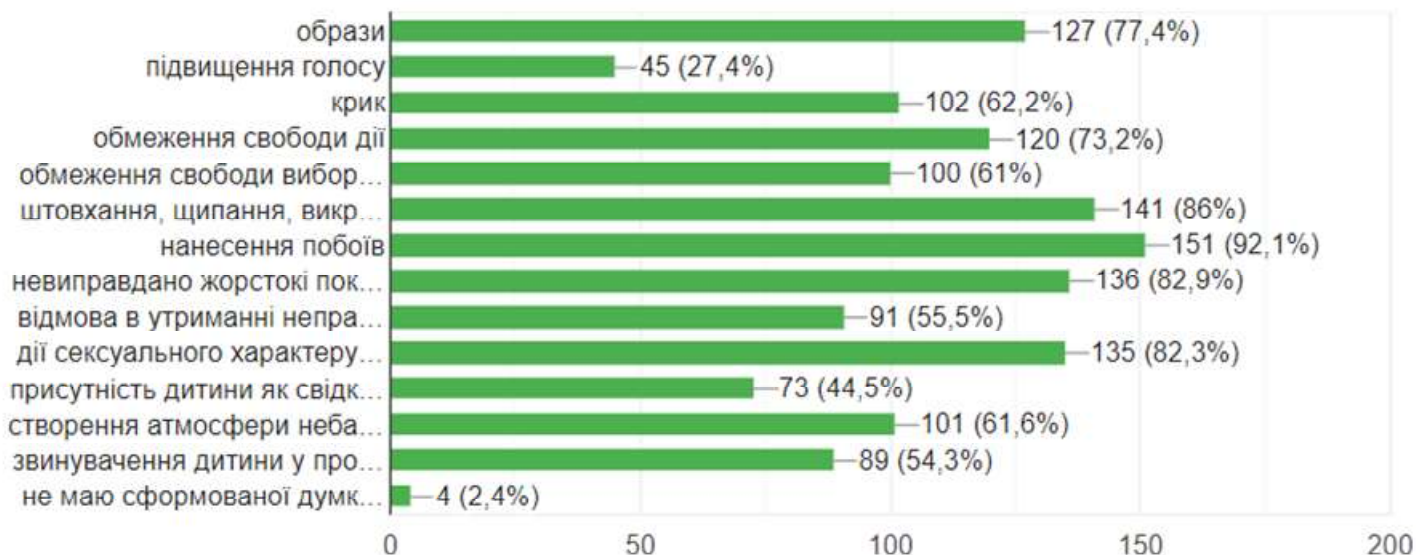

Як можемо бачити, розподіл аналогічний Першій групі.

Ми вирішили перевірити чи одні й ті самі дії на думку опитуваних можна **віднести до жорстокого поведіння (насильства) стосовно неповнолітніх осіб**, та надали широкий перелік:

образи; підвищення голосу; крик; обмеження свободи дії; обмеження свободи вибору / волі; штовхання, щипання, викручування рук; нанесення побоїв; невиправдано жорстокі покарання; відмова в утриманні непрацездатного / неповнолітнього; дії сексуального характеру проти дитини; присутність дитини як свідка скандалу між батьками; створення атмосфери небажаності дитини; звинувачення дитини у проблемних стосунках батьків та отримали такі відповіді:

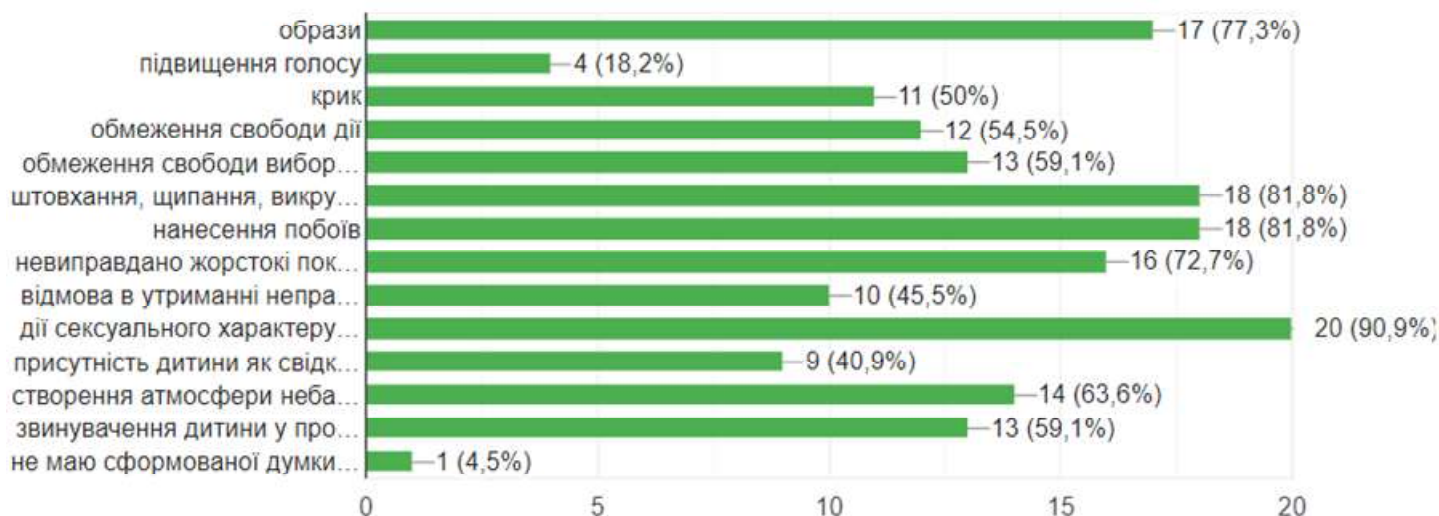
Перша група

Звертаємо увагу, що досить низьку оцінку отримав варіант “підвищення голосу” - 27,4%, що може означати що понад 70% респондентів вважають цю дію припустимою. Трохи менше половини респондентів не вважають жорстоким поведінням “відмовляти неповнолітнім в утриманні” - 44,5%, а 55,5% так думають стосовно “присутності дитини як свідка скандалу та сварки між батьками”. Так само насторожує відсутність “обмеження свободи вибору / волі” у 39% респондентів та “створення атмосфери небажаності дитини” у виборі 38,4% респондентів. З чого можна зробити висновок, що аспекти психологічного насильства значно меншою мірою турбують респондентів, у порівнянні з фізичним насильством:

Обмеження свободи дії розцінюють як насильство 73,2% респондентів, штовхання, щипання, викручування рук - 86%, нанесення побоїв - 92,1%, невинувато жорстокі покарання - 82,9%, дії сексуального характеру проти дитини - 82,3%.

Друга група

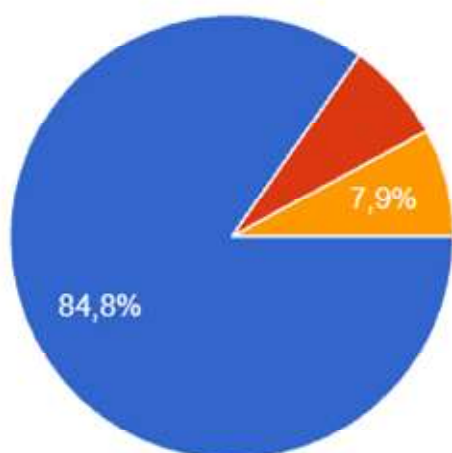

Ці респонденти так само низько оцінили “підвищення голосу” що може свідчити про те що більшість респондентів обох груп можуть використовувати цю дію відносно дітей.

Високих оцінок досягли варіанти пов’язані з фізичним насильством, діями сексуального характеру. І приблизно на тому ж рівні що і в першій групі дії психологічного характеру.

Також, ми поцікавились в опитуваних, яку з популярних точок зору вони підтримують:

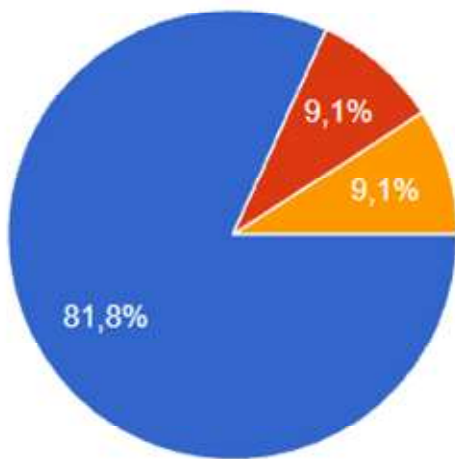
“насильство в сім’ї неприпустимо ні в якій формі” чи “якісь форми насильства можна виправдати виховними цілями, турботою одних членів сім’ї про інших і т.д.”

- Перша, насильство не прийнятно ні в яких формах
- Друга, деякі форми насильства допустимі
- Важко відповісти

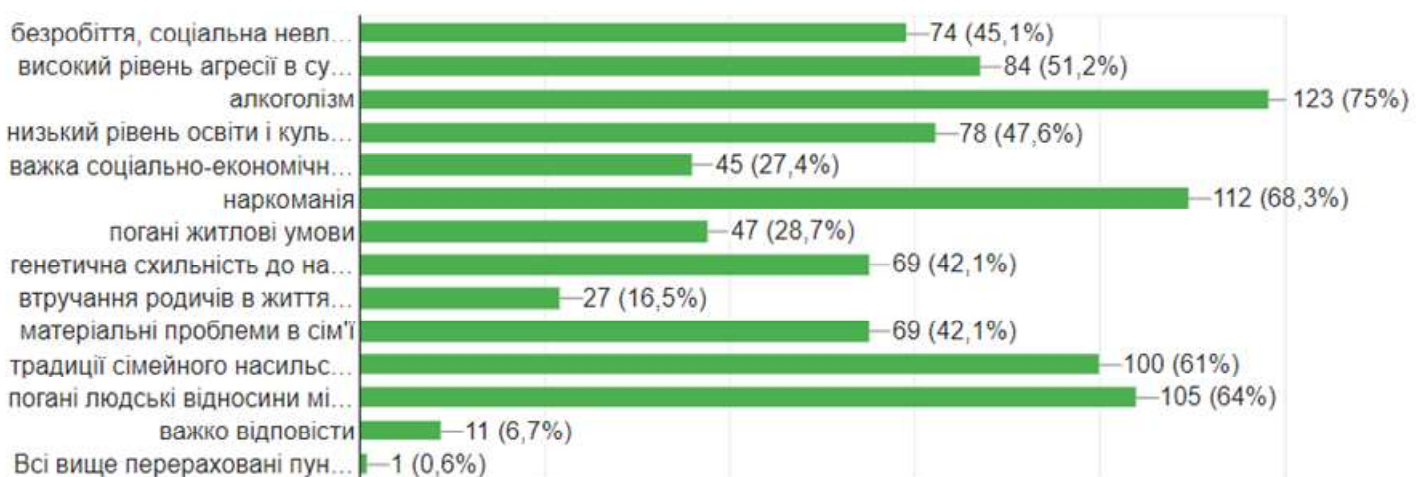
І ми бачимо що більшість респондентів Першої групи (84,8%) проти насильства, проте 7,3% готові його допустити задля благої мети, а 7,9% не можуть відповісти на це запитання.

Щодо Другої групи - ми бачимо приблизно той самий розподіл.

- Перша, насильство не прийнятно ні в яких формах
- Друга, деякі форми насильства допустимі
- Важко відповісти

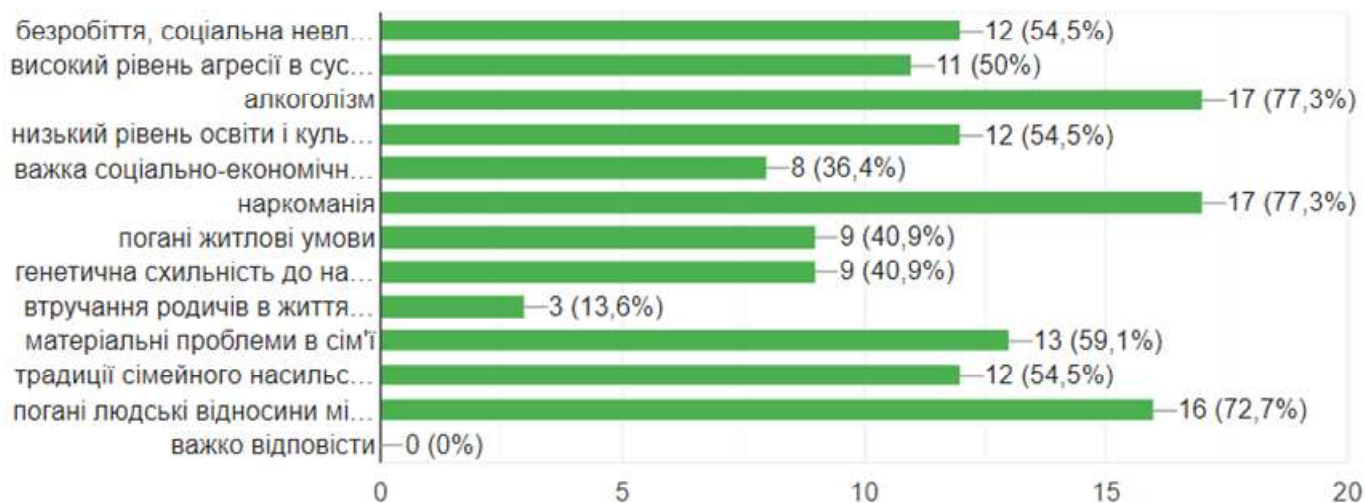
Важливим було визначити, які думки та уявлення респондентів щодо **причин домашнього насильства, і запропонували обрати серед таких варіантів: безробіття, соціальна невлаштованість; високий рівень агресії в суспільстві; алкоголізм; низький рівень освіти і культури; важка соціально-економічна ситуація в країні; наркоманія; погані житлові умови; генетична схильність до насильства; втручання родичів в життя сім'ї; матеріальні проблеми в сім'ї; традиції сімейного насильства в дитинстві; погані людські відносини між чоловіком і дружиною; всі пункти**

І як ми можемо побачити в результаті, перетнули 60% варіанти “традиції сімейного насильства в дитинстві” - 61%, погані людські відносини між чоловіком і дружиною - 64%, наркоманія - 68,3%, алкоголізм - 75%.

Трохи нижче в оцінці причин розмістились “високий рівень агресії в суспільстві” - 51,2%, “низький рівень освіти і культури” - 47,6% та “безробіття, соціальна невлаштованість” - 45,1%. І порівну, по 42,1% отримали “матеріальні проблеми в сім'ї” та “генетична схильність до насильства” як вагомі причини насильства.

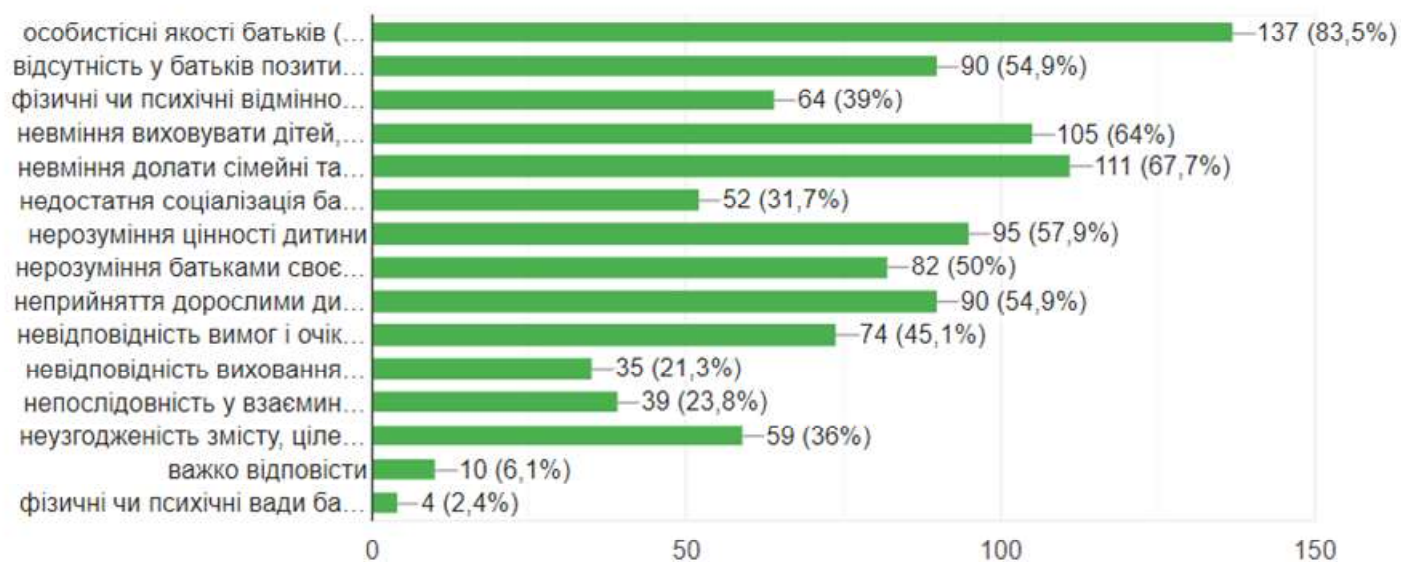
В Другій групі приблизно ті самі значення

Хіба що, варіанти “погані житлові умови”, “матеріальні проблеми в сім’ї” та “погані людські відносини між батьками” отримали вищі значення, а “традиції сімейного насильства” - нижчі.

Окремо, ми спитали респондентів, **які ж можуть бути основні причини жорстокого поведження відносно дитини в сім’ї**

Перша група показала такі результати

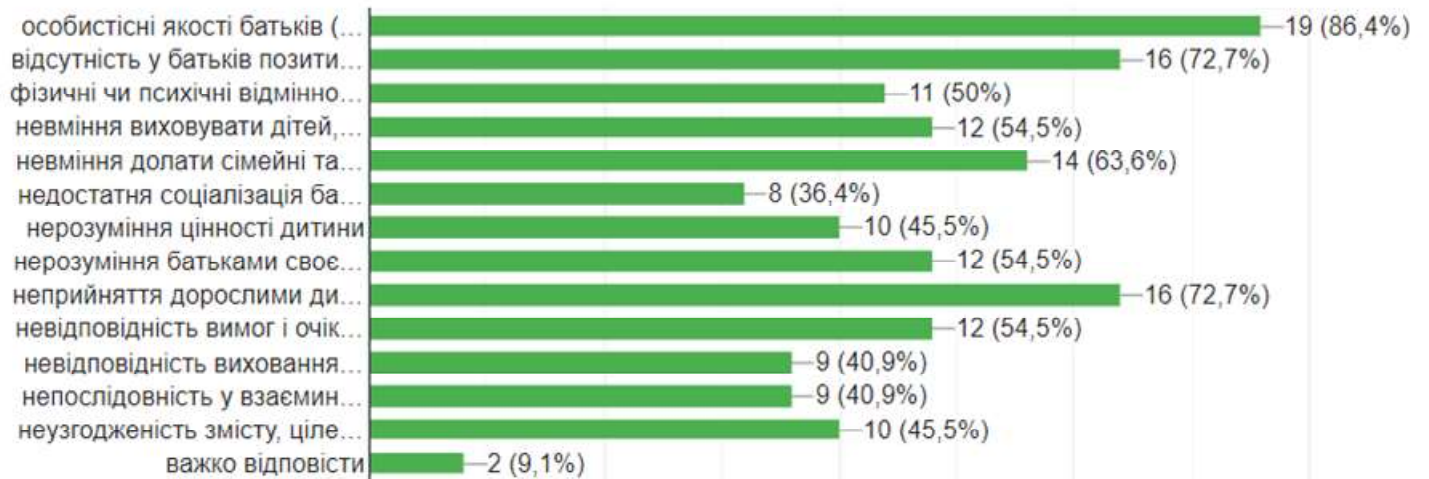

і якщо розташувати відповіді від більш до менш популярної ми бачимо що очолює перелік варіант “особистісні якості батьків (агресивність, авторитарність)” - 83,5%, а замикає “невідповідність виховання в різні вікові періоди” - 21,3%

1	особистісні якості батьків (агресивність, авторитарність)	83,5
2	невміння долати сімейні та життєві кризи, відсутність самореалізації	67,7
3	невміння виховувати дітей, незнання своїх прав та обов'язків щодо дітей, відсутність почуття відповідальності за них, незнання прав та потреб дітей	64,0
4	нерозуміння цінності дитини	57,9
5	відсутність у батьків позитивного прикладу поведження з дітьми	54,9
6	неприйняття дорослими дитячої індивідуальності	54,9
7	нерозуміння батьками своєрідності особистісного розвитку дитини	50,0

8	невідповідність вимог і очікувань батьків можливостям і потребам дітей	45,1
9	фізичні чи психічні відмінності батьків (розумова відсталість, психічні захворювання тощо)	41,5
10	неузгодженість змісту, цілей і засобів виховання між батьками	36,0
11	недостатня соціалізація батьків	31,7
12	непослідовність у взаєминах дорослих і дітей	23,8
13	невідповідність виховання в різні вікові періоди	21,3
14	важко відповісти	6,1

Щодо Другої групи, ми не бачимо значних відмінностей на графіку,

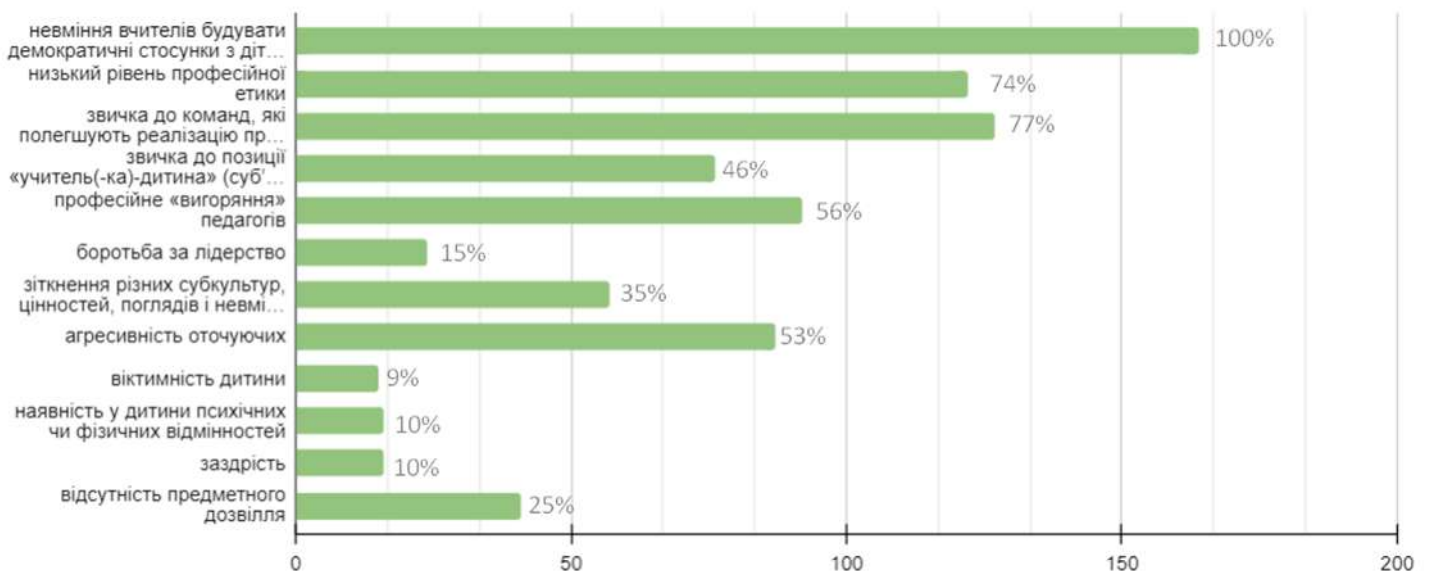

але розташувавши обрані варіанти під більш до менш популярного, можемо побачити що, респонденти що не виховують дітей з синдромом Дауна так само високо оцінили причину "особистісних якостей батьків" - 86,4%, але значно вище оцінили такі важливі фактори як "відсутність у батьків позитивного прикладу поведінки з дітьми" та "неприйняття дорослими дитячої індивідуальності" по 72,7%.

1	особистісні якості батьків (агресивність, авторитарність)	86,4
2	відсутність у батьків позитивного прикладу поведінки з дітьми	72,7
3	неприйняття дорослими дитячої індивідуальності	72,7
4	невміння долати сімейні та життєві кризи, відсутність самореалізації	63,6
5	невміння виховувати дітей, незнання своїх прав та обов'язків щодо дітей, відсутність почуття відповідальності за них, незнання прав та потреб дітей	54,5
6	нерозуміння батьками своєрідності особистісного розвитку дитини	54,5
7	невідповідність вимог і очікувань батьків можливостям і потребам дітей	54,5
8	фізичні чи психічні відмінності батьків (розумова відсталість, психічні захворювання тощо)	50,0
9	нерозуміння цінності дитини	45,5
10	неузгодженість змісту, цілей і засобів виховання між батьками	45,5
11	непослідовність у взаєминах дорослих і дітей	40,9
12	невідповідність виховання в різні вікові періоди	40,9

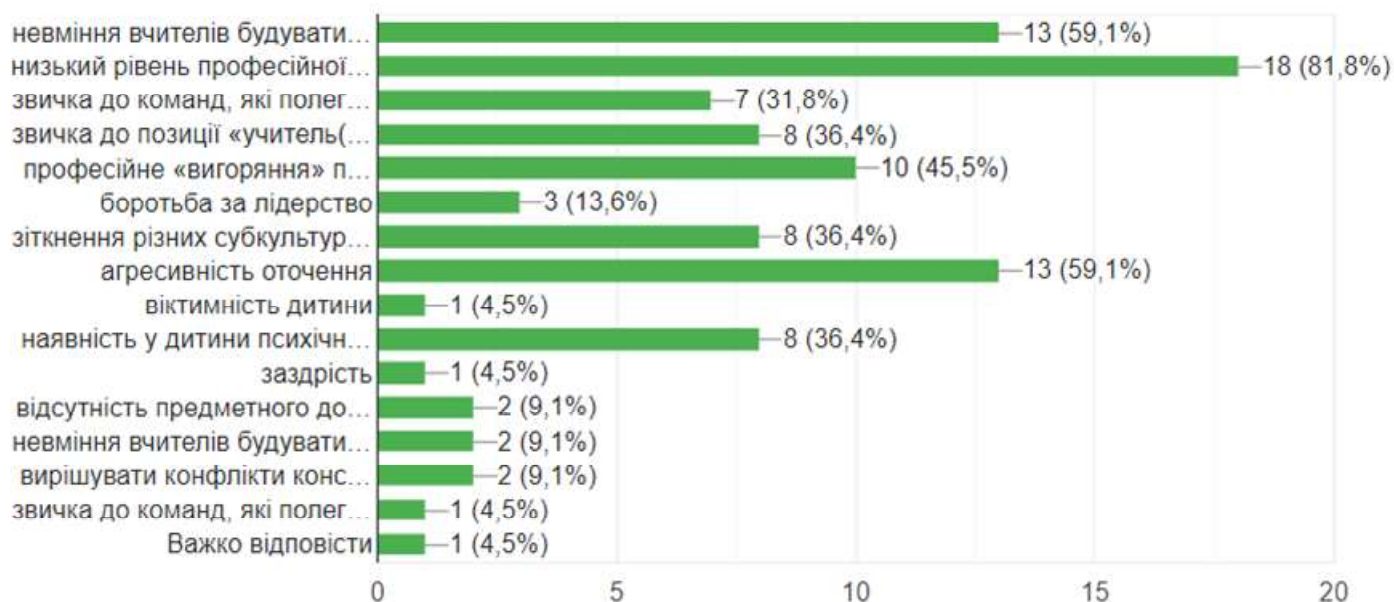
13	недостатня соціалізація батьків	36,4
14	важко відповісти	9,1

Респонденти висловили свою думку стосовно **основних причин жорстокого поводження відносно дитини з інвалідністю в соціумі (дитячі установи, школи, дитячі колективи): невміння вчителів будувати демократичні стосунки з дітьми, ефективно спілкуватися, вирішувати конфлікти конструктивним шляхом; низький рівень професійної етики; звичка до команд, які полегшують реалізацію професійних завдань в найкоротший час, але посилюють авторитарність педагогів, ігнорування прав і потреб окремої дитини; звичка до позиції «учитель(-ка)-дитина» (суб'єкт-об'єктних стосунків) і зловживання цією позицією; професійне «вигорання» педагогів; боротьба за лідерство; зіткнення різних субкультур, цінностей, поглядів і невміння толерантно ставитись до них; агресивність оточуючих; віктимність дитини; наявність у дитини психічних чи фізичних відмінностей; заздрість; відсутність предметного дозвілля**

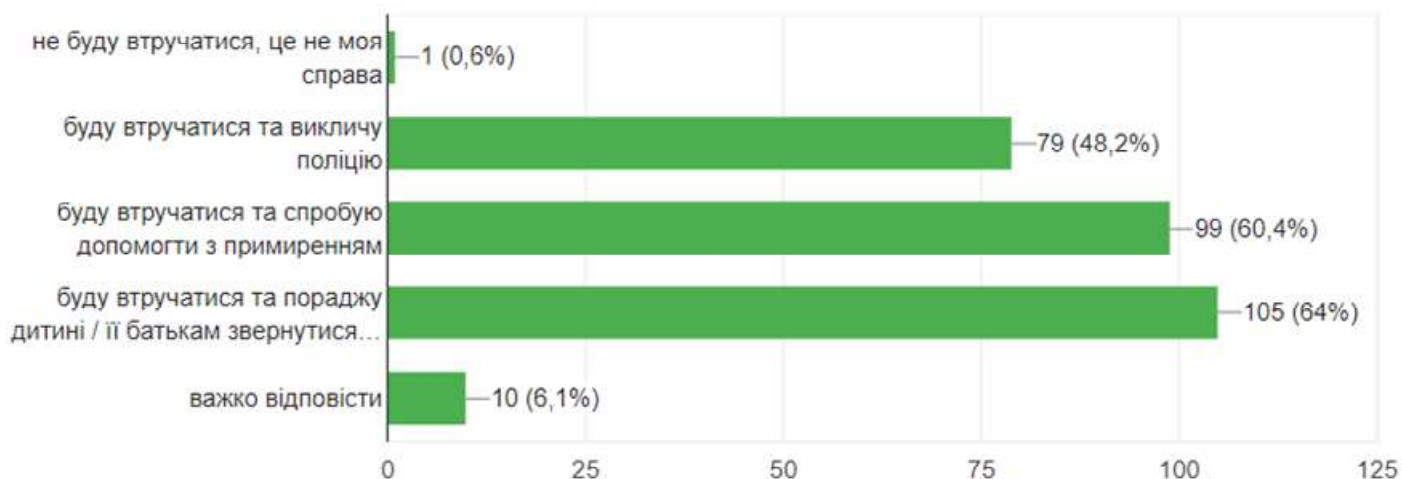
І бачимо що 100% респондентів Першої групи вважають за основну причину “невміння вчителів будувати демократичні стосунки з дітьми, ефективно спілкуватися, вирішувати конфлікти конструктивним шляхом” і лише 10% - що причиною може бути “психічна чи фізична відмінність дитини”. Трохи більше половини (53%) респондентів звертають увагу на “агресивність оточуючих”. Інші причини, що набрали високий відсоток популярності, стосуються професійних та особистісних якостей педагогів.

У порівнянні, респонденти що не виховують дітей з синдромом Дауна (Друга група), оцінили як більш важливу причину (81,8%) “низький рівень професійної етики”, але також, більш ніж половина згодні що “агресивність оточення” також впливає на прояви насильства. Цілих 36,4% цієї групи респондентів вважають що “наявність у дитини психічних чи фізичних відмінностей” теж може бути причиною.

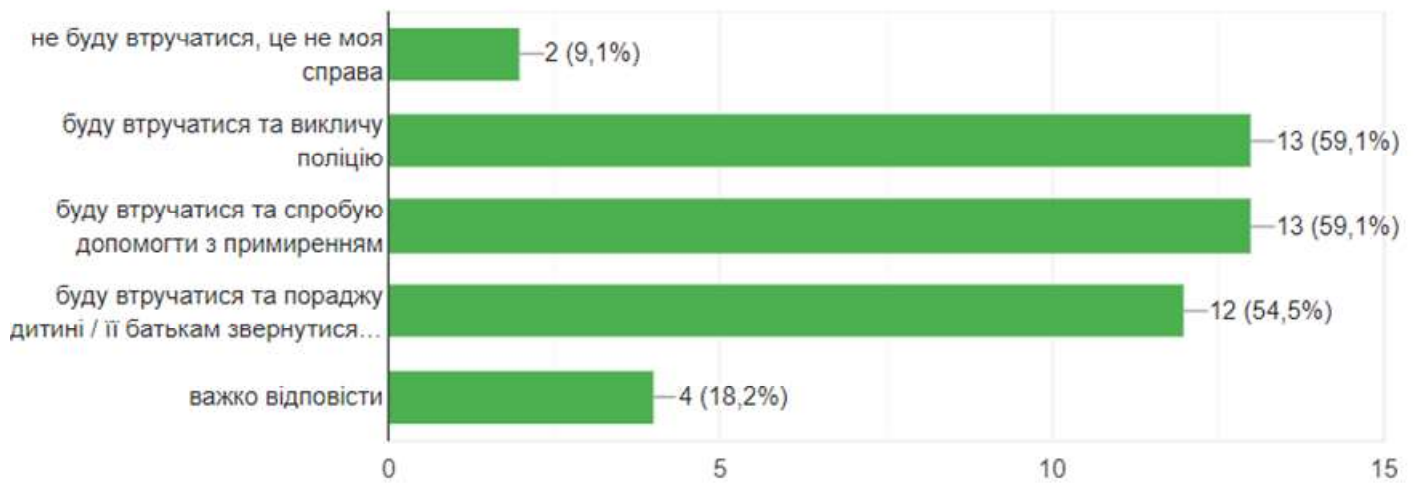
В результаті опитування виявлено трохи різні можливі **реакції та дії**, якщо респондент стане **свідком ситуації з жорстоким поведженням стосовно іншої дитини з синдромом Дауна**

Перша група налаштована більш рішучо

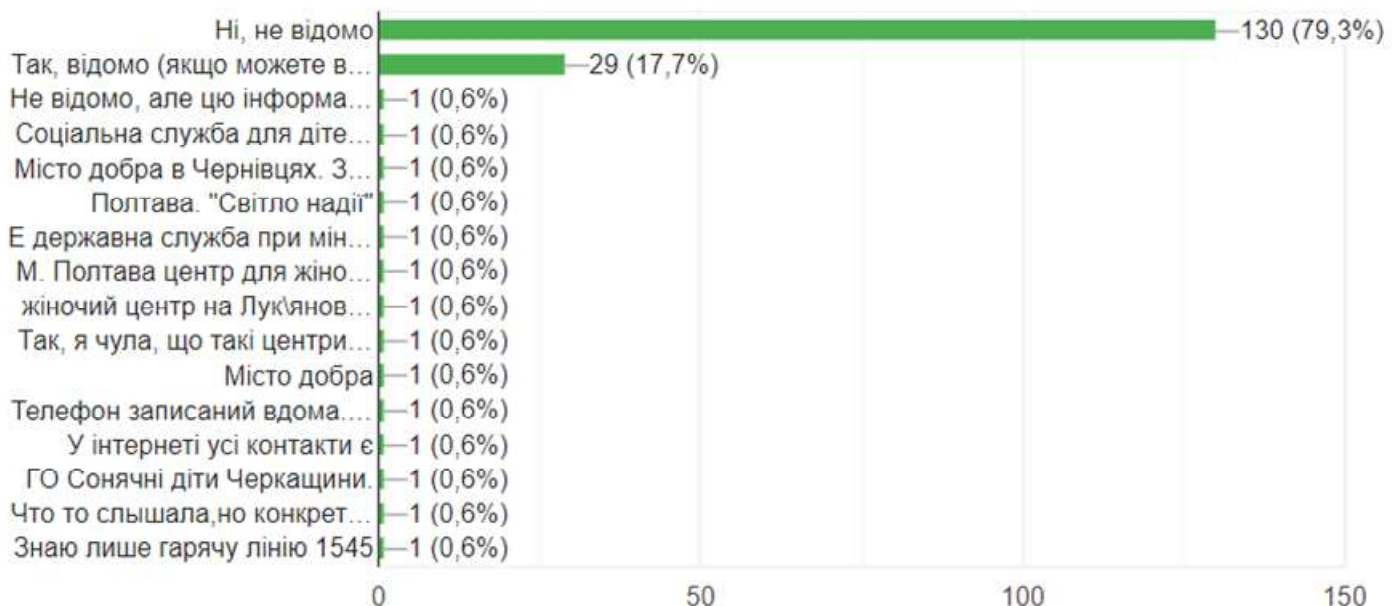
Лише 0,6% не вважають що варто втручатись та 6,1% не знайшлись що відповісти, проте лише 48,2% готові втрутитись та викликати на допомогу поліцію

У Другій групі 9,1% вважають не своєю справою втручатись у подібні ситуації, а 18,2% не знайшлись що відповісти, проте цілих 59,1% вважають що варто втрутитись та звернутись за допомогою поліції. Але давати поради жертві чи її батькам готові на 9,5% менше (54,5%) осіб.

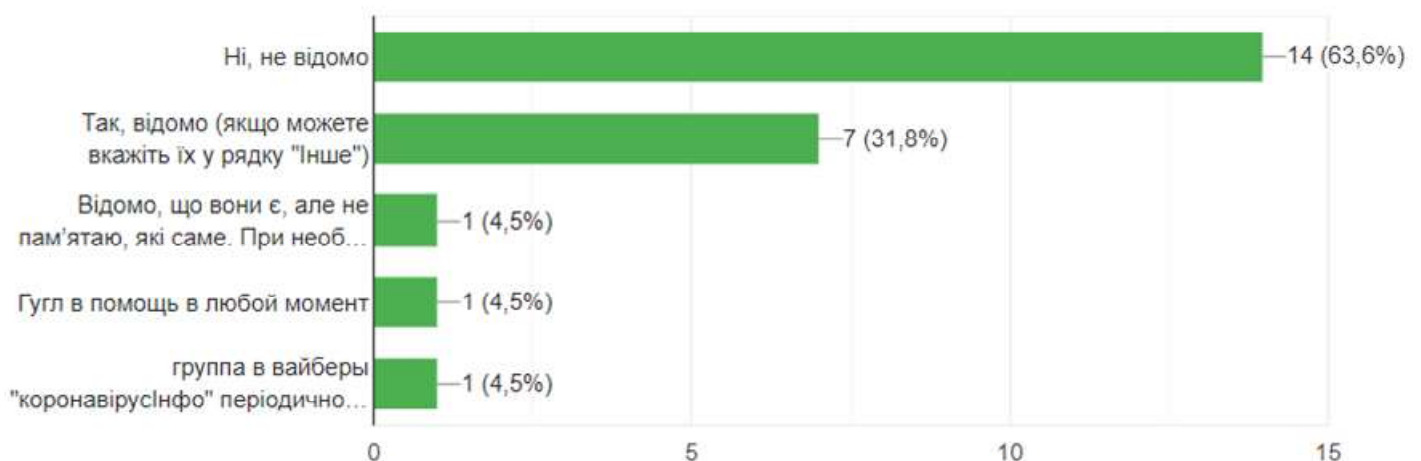

Цікавою є різниця у відповідях Першої та Другої груп на питання, **“Чи відомі Вам будь-які державні установи, соціальні служби, кризові центри, громадські організації, телефони довіри в регіоні, які допомагають людям, що стали жертвами сімейного насильства?”**

У Першій групі (батьки) майже 80% нічого не знають про такі організації, проте ми отримали багато варіантів конкретних центрів та установ.

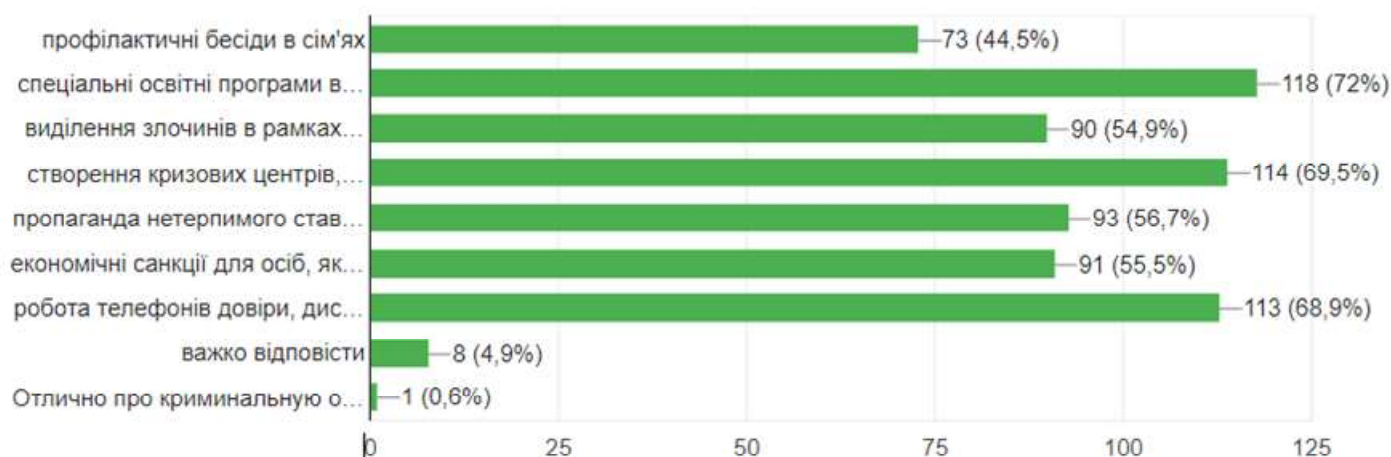

У Другій групі, респонденти теж не сильно обізнані, проте в першу чергу очікують що знайдуть відповідну допомогу в мережі Інтернет.

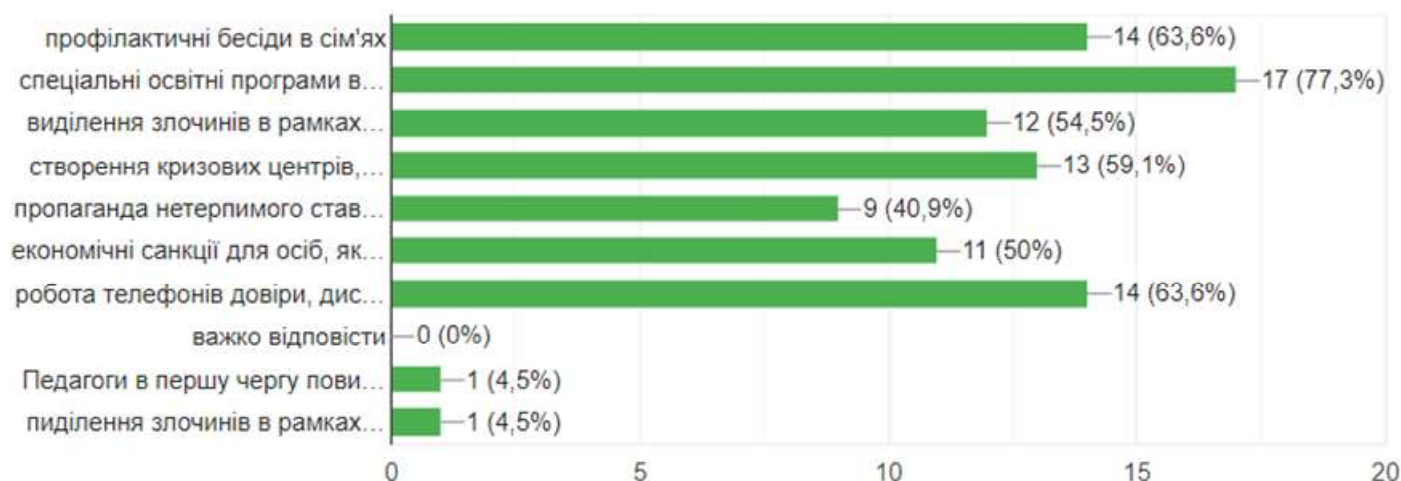

Відповіді на питання “Які заходи, на Ваш погляд, можуть бути найбільш ефективними для профілактики домашнього насильства в сім’ї?” дає нам можливість побачити різні точки зору щодо ефективних підходів профілактики та запобігання насильству

Перша група

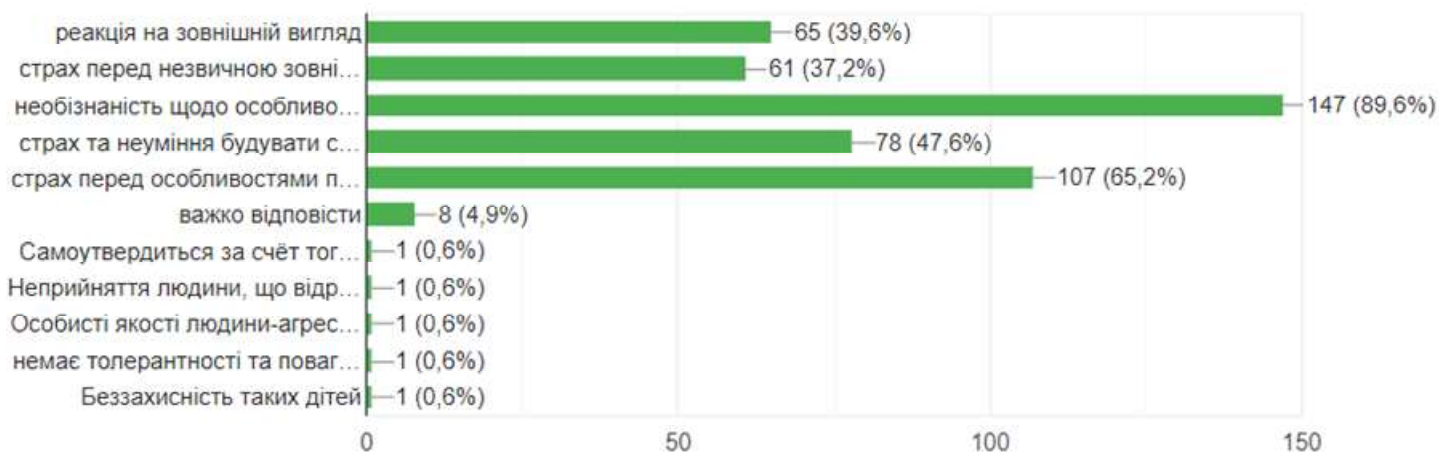
Друга група

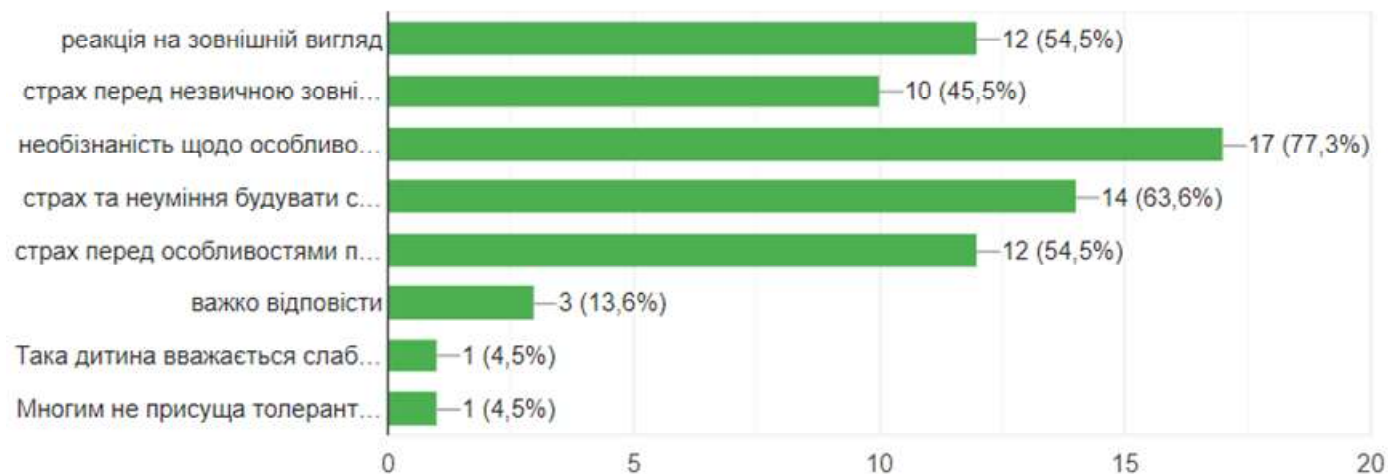
Респонденти обох груп вважають більш ефективними “спеціальні освітні програми в навчальних закладах” та “робота телефонів довіри, дистанційних служб психологічної допомоги”, проте лише Перша група, як батьківська аудиторія, поставила “створення кризових центрів, притулків для постраждалих від домашнього насильства” на друге місце. Майже 55% респондентів обох груп підтримують “виділення злочинів в рамках домашнього насильства в окрему статтю Кримінального кодексу, більш жорстке законодавство за фактами застосування домашнього насильства”. Проте у Другій групі лише 40,9% вважають ефективною “пропаганду нетерпимого ставлення до домашнього насильства в ЗМІ” на відміну від Першої групи - 56,7%.

Дуже важливим та показовим для нас є результат отриманий від запитання “чому (на думку респондентів) може вчинитись насильство по відношенню до дитини з синдромом Дауна?”

Перша група

Друга група

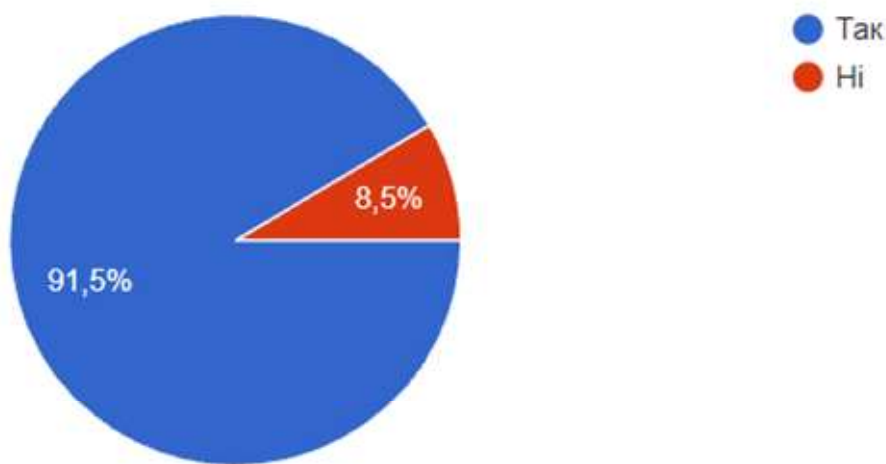
Тут ми можемо побачити, що велику роль для людей що не виховують дітей з синдромом Дауна (Друга група) грає фактор зовнішності 54,5% та 45,5%. Але обидві групи вважають що більш суттєвою причиною є “необізнаність щодо особливостей синдрому Дауна” - ми вбачаємо в цьому великий потенціал до зміни ситуації, оскільки саме обізнаність впливатиме на всі інші запропоновані респондентам причини.

3. Конкретні питання стосовно насильства

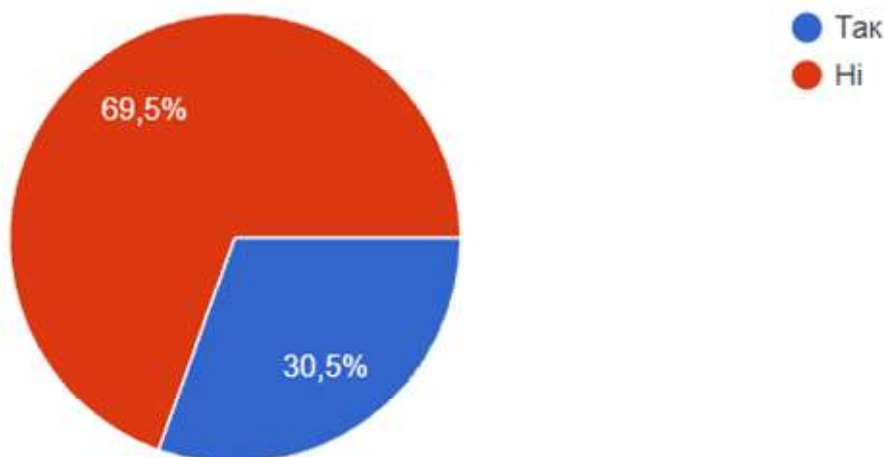
У продовженні нашого опитування ми задали Першій групі (батьки дітей з синдромом) конкретні питання стосовно насильства зі сторони оточуючих над їхніми власними дітьми (18-22 сторінки), а Другій групі - стосовно насильства над дітьми з синдромом Дауна або інших дітей з інвалідністю в їхньому оточенні (22-24).

3.1. Результати опитування Першої групи щодо насильства оточуючих до їхніх дітей

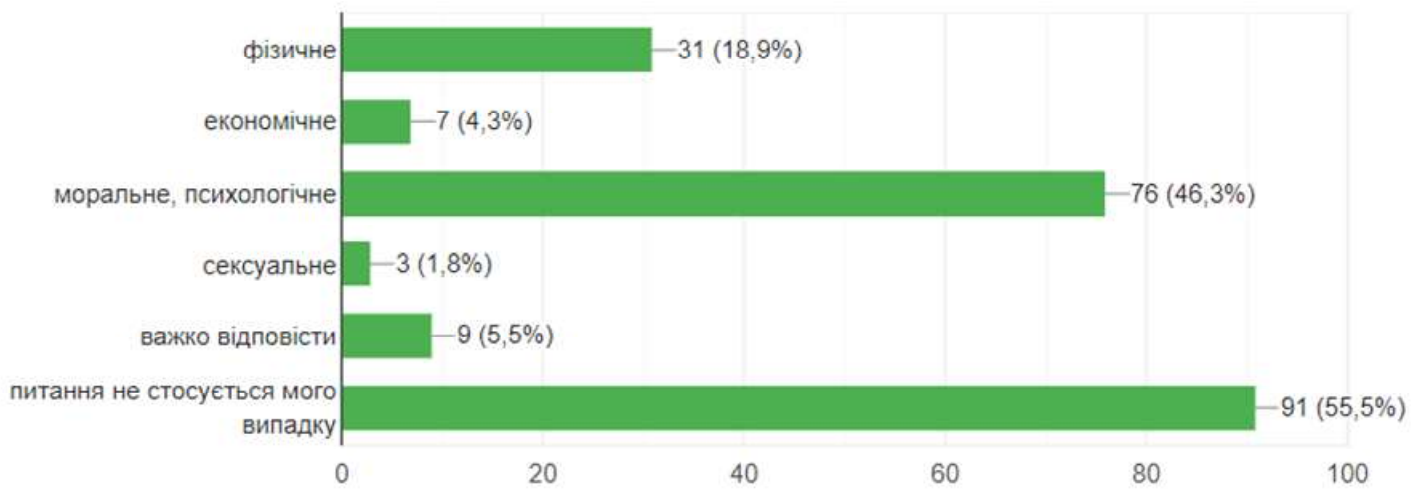
91,5% респондентів звертає увагу на ставлення оточуючих до їхніх дітей з синдромом Дауна

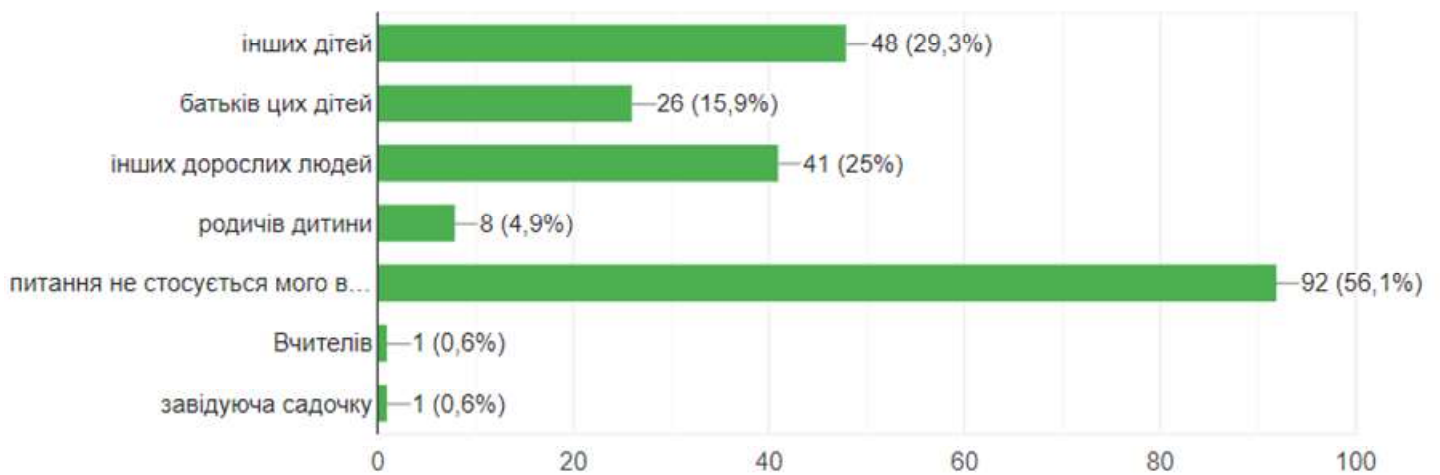
30,5% - зустрічались з випадками жорстокого поводження з їхніми дітьми зі сторони оточення

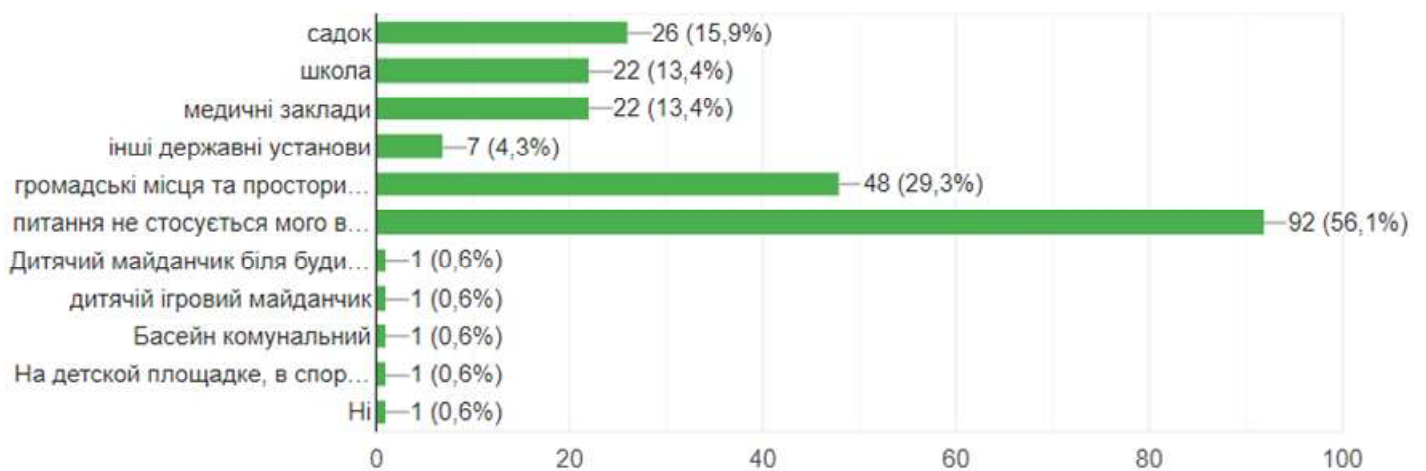
Серед тих хто з цим зустрічався виділяють психологічну (46,3%) та фізичну (18,9%) форми насильства.

Подібна жорстокість була переважно зі сторони інших дітей (29,3%) або інших дорослих людей (25%)

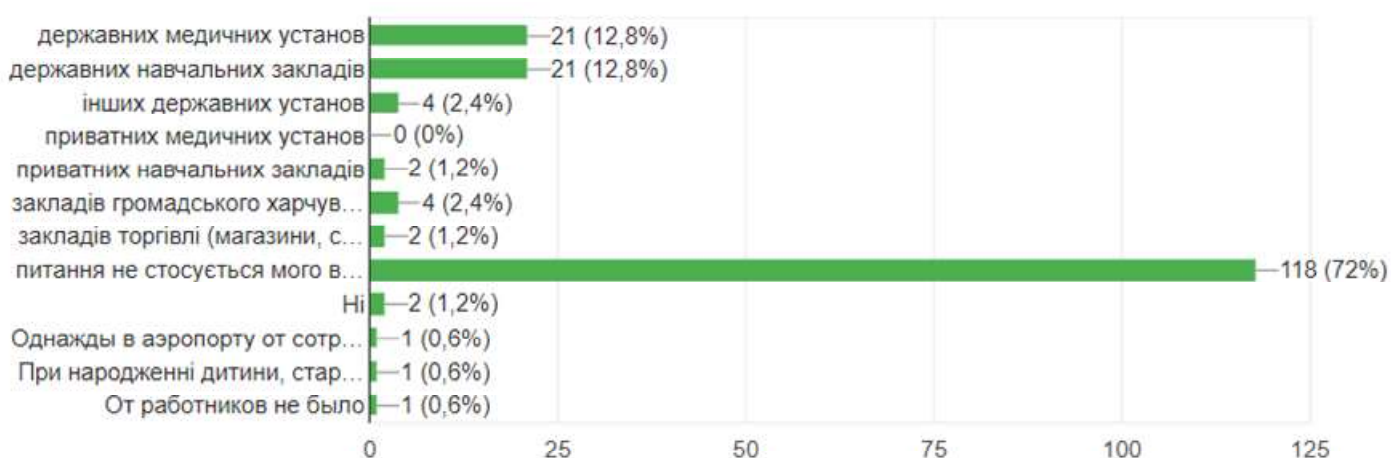
Траплялись подібні випадки жорстокого поводження переважно в громадських місцях (близько 30%), рідше у дошкільних навчальних закладах (15,9%) та порівну в школах та медичних закладах (по 13,4%)

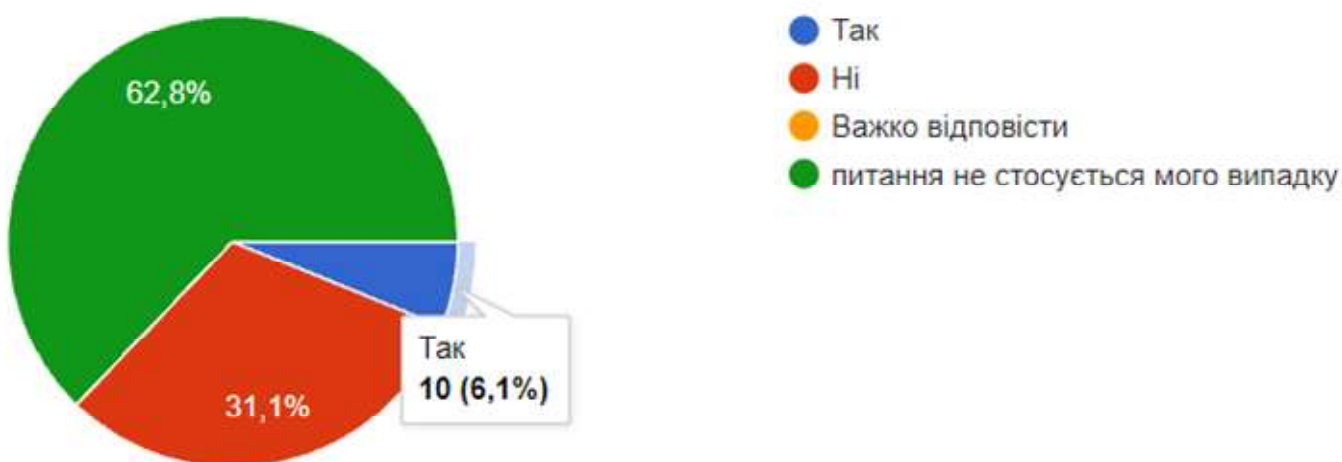
Лише 1,8% підтвердили що такі випадки мають систематичний характер і 42,1% вважають їх ситуативними

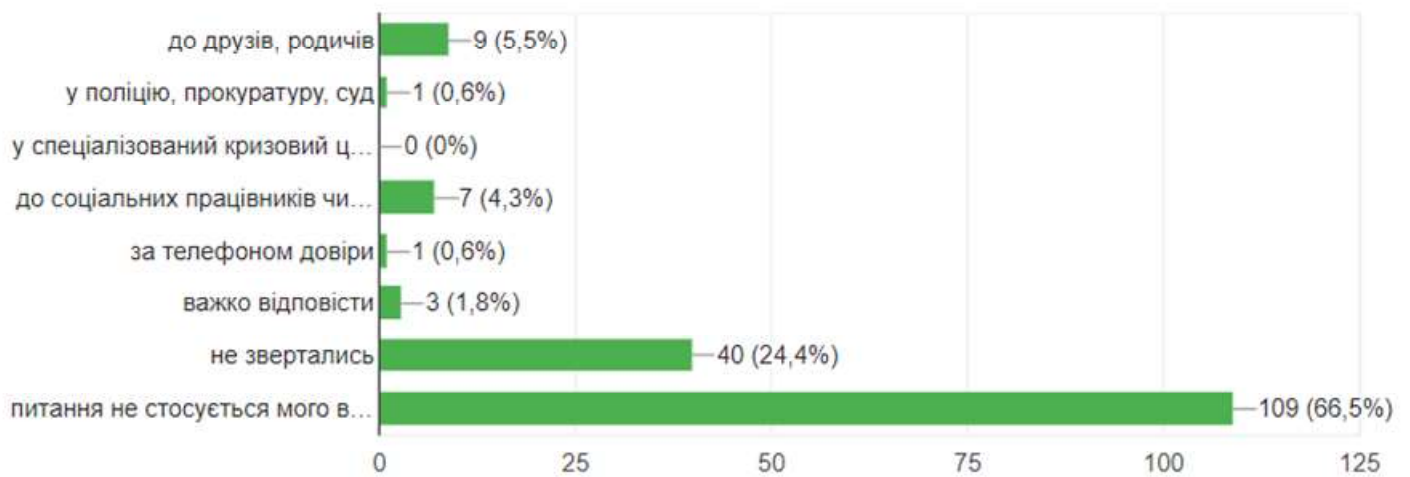
Респонденти Першої групи відмічають, що **подібні ситуації допускали переважно працівники державних медичних установ та навчальних закладів - по 12,8%**

Лише 6,1% при цьому вирішили звернутись за допомогою

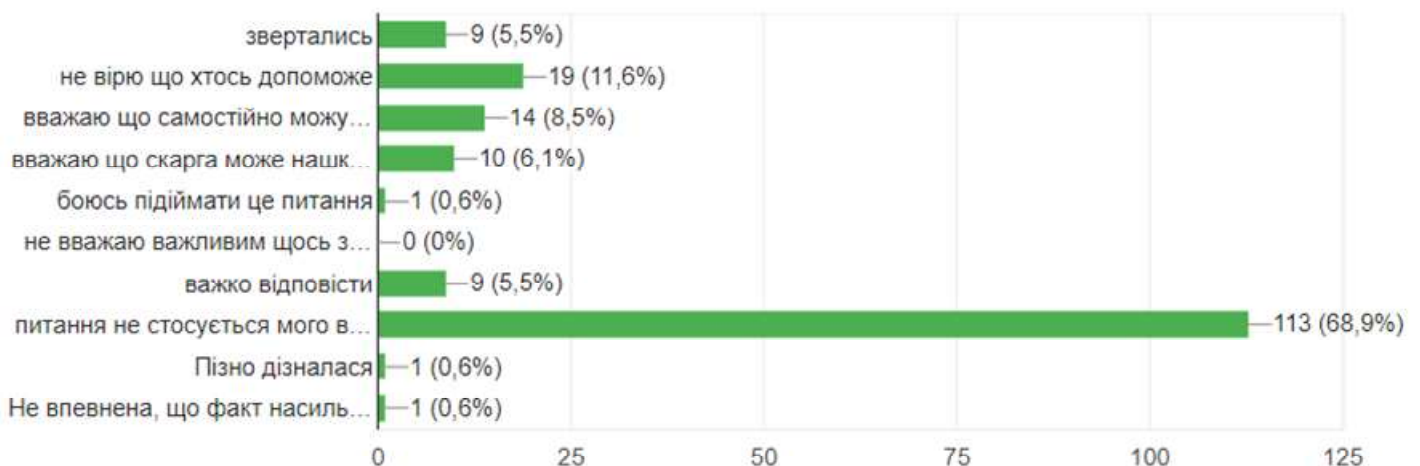
При цьому 5,5% прийняли рішення отримати допомогу лише від родичів і лише 4,3% звернулись до соціальних робітників чи психологів

Відповідаючи на питання “чи була отримана допомога” респонденти переважно відмітили негативну відповідь - 17,1%. Лише 3,7% вирішили свою проблему, а 1,8% перебувають в процесі її вирішення.

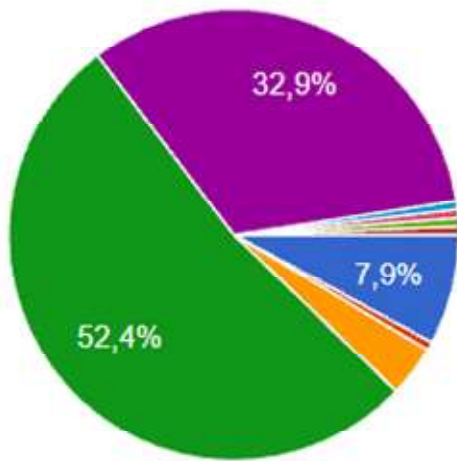

Показовими на нашу думку є відповіді на питання щодо причин, через які батьки не звертались за допомогою

11,6% респондентів просто не вірять в те що хтось допоможе. 8,5% вважають що можуть самостійно знайти рішення. А 0,6% бояться що така скарга може нашкодити ще більше.

Ми поцікавились у Першої групи, чи інші діти в сім'ї зустрічались з випадками насильства чи жорстокого сталення через братика / сестричку з синдромом

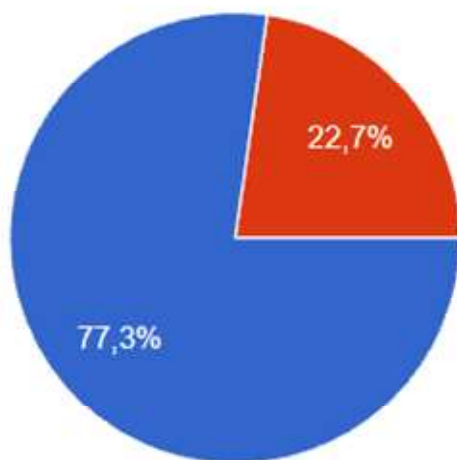

- Так, інші діти ображали, дразнили
- Так, дорослі люди ставились зневажливо
- Так, дорослі люди ставились з нав'язливим співчуттям
- Ні
- Питання не стосується мого випадку
- Пока нет. Сыну 8 лет, его сестре 5.
- Второй ребенок ещё маленький
- Діти не скаржилися
- Не відомі такі випадки, але старша...

7,9% зустрілись з негативним ставленням інших дітей, а 3,7% відмітили що “дорослі люди ставились до них нав'язливим співчуттям”. При цьому по 0,6% (по 1-му респонденту) зауважили що “дорослі ставились зневажливо” та “старша дитина соромиться молодшої через синдром Дауна”.

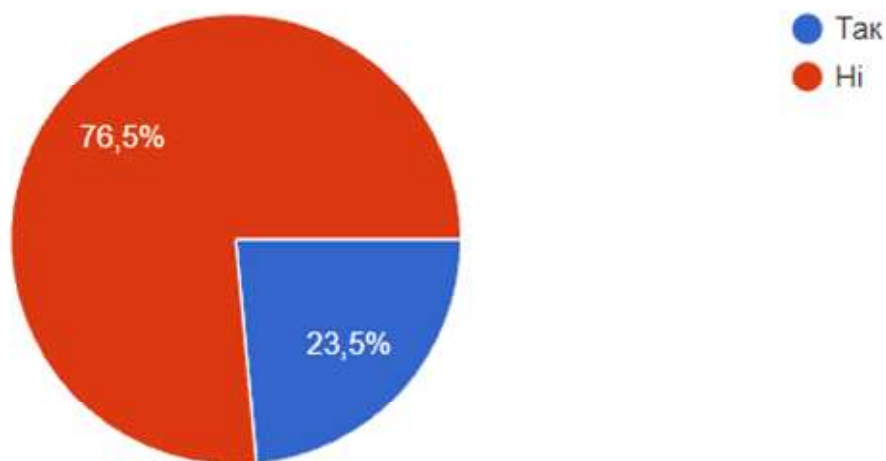
3.2. Спостереження Другої групи щодо інших сімей де виховують дітей з синдромом Дауна

77,3% респондентів мають в своєму оточенні сім'ї що виховують дітей з синдромом Дауна

- Так
- Ні

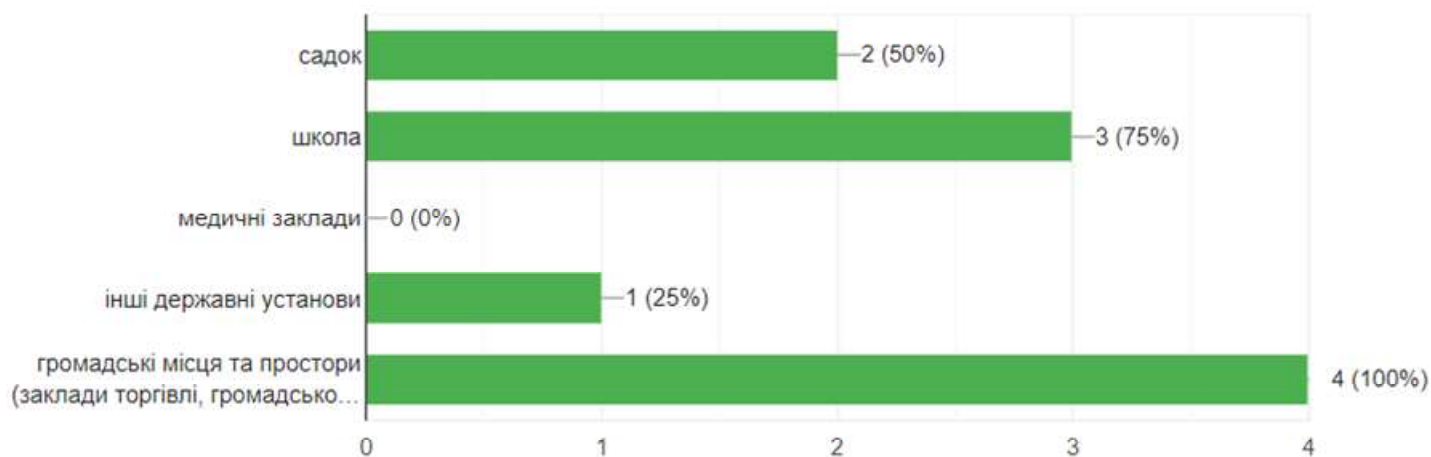
Лише 23,5% респондентів стали мимовільними свідками жорстокого поводження стосовно цих дітей

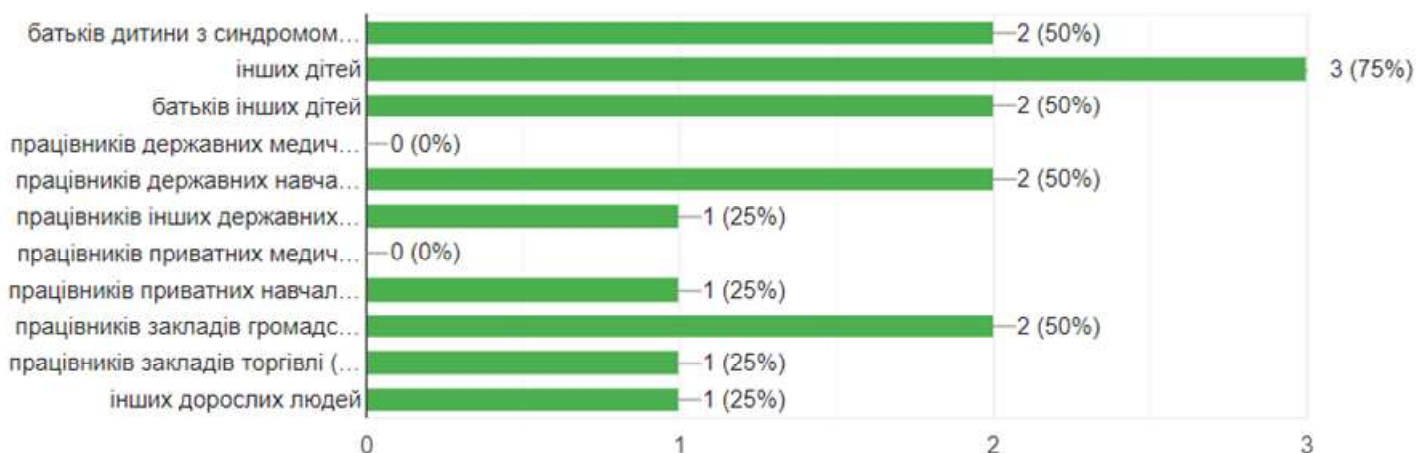
За формою це було в рівній кількості фізичне та моральне/психологічне насильство зазначили по 75% респондентів

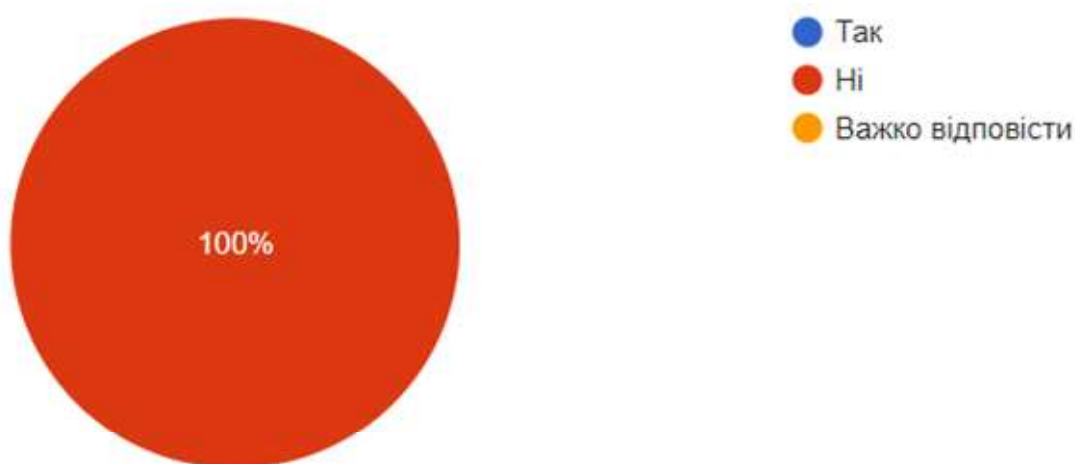
Траплялись ці випадки переважно у громадських місцях, на другому та третьому місці школи та садки відповідно

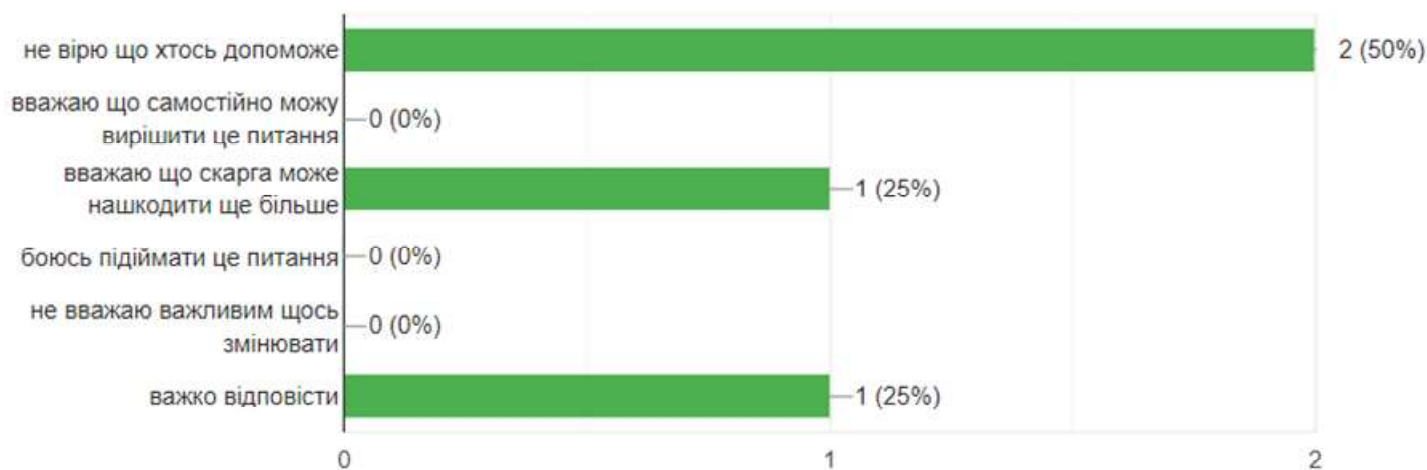
За спостереженнями респондентів це була жорстокість зі сторони інших дітей (75%), на другому місці в рівній пропорції (зазначили 50% респондентів) - самі батьки дитини з синдромом, батьки інших дітей, працівники державних навчальних закладів, працівники закладів громадського харчування. На третьому місці (зазначили 25% опитуваних Другої групи) також в рівній пропорції - працівники інших державних установ, приватних навчальних закладів, закладів торгівлі та інші дорослі люди.

Ані респонденти, ані батьки дітей не звертались після цих випадків за допомогою

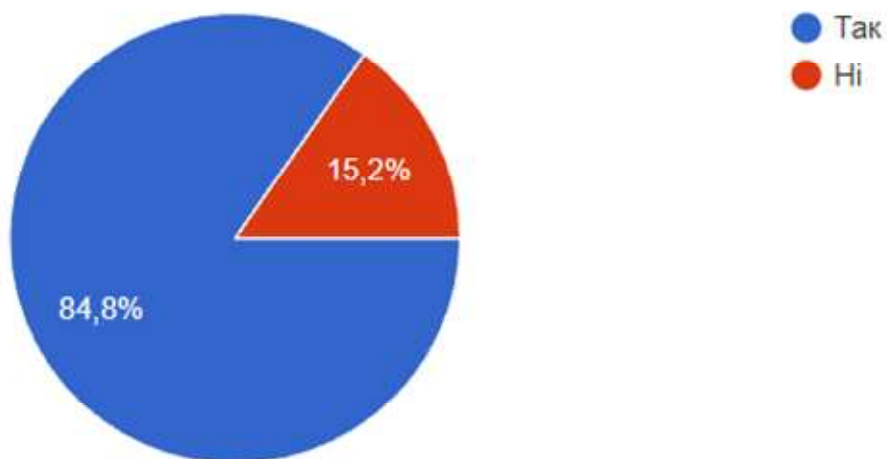
Серед причин є дві основні - недовіра що хтось може допомогти та впевненість що скарга може нашкодити.

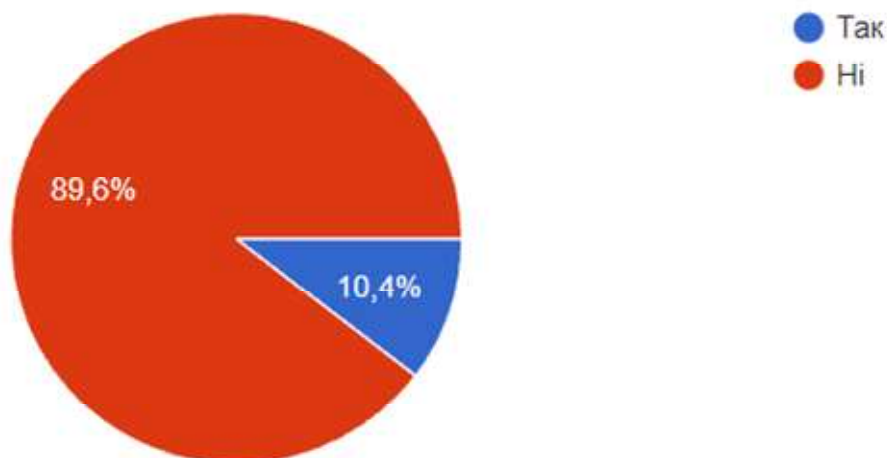
3.3. Спостереження Першої групи щодо інших сімей де виховують дітей з синдромом Дауна

Окрім того, ми спитали Першу групу (батьків), так само як і Другу групу в попередньому блоці питань, про їхні спостереження щодо інших сімей що виховують дітей з синдромом Дауна.

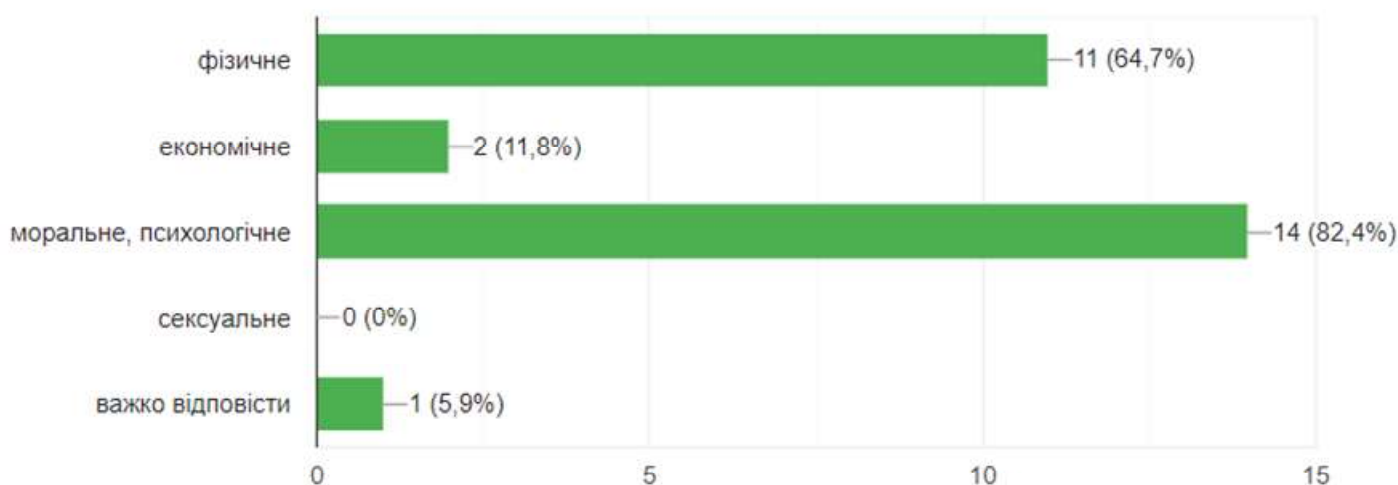
84,8% респондентів відповіли що мають в своєму оточенні такі ж сім'ї як і їхня - де росте дитина з синдромом.

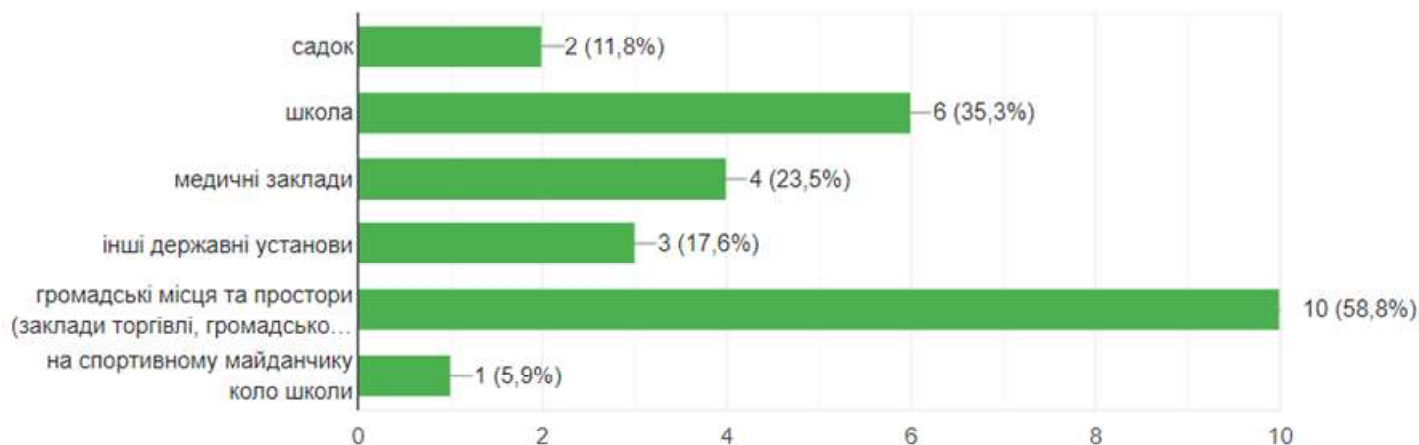
Лише 10,4% (17 осіб) з них стали мимовільними свідками жорстокого поводження з цими дітьми

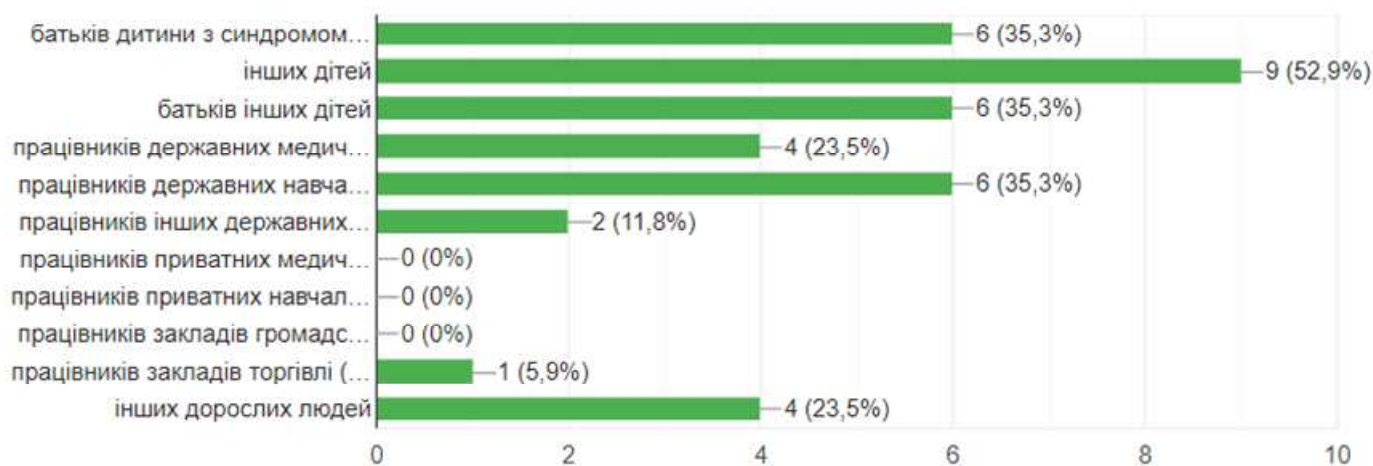
В першу чергу це було моральне/психологічне насильство - 82,4% та фізичне - 64,7%

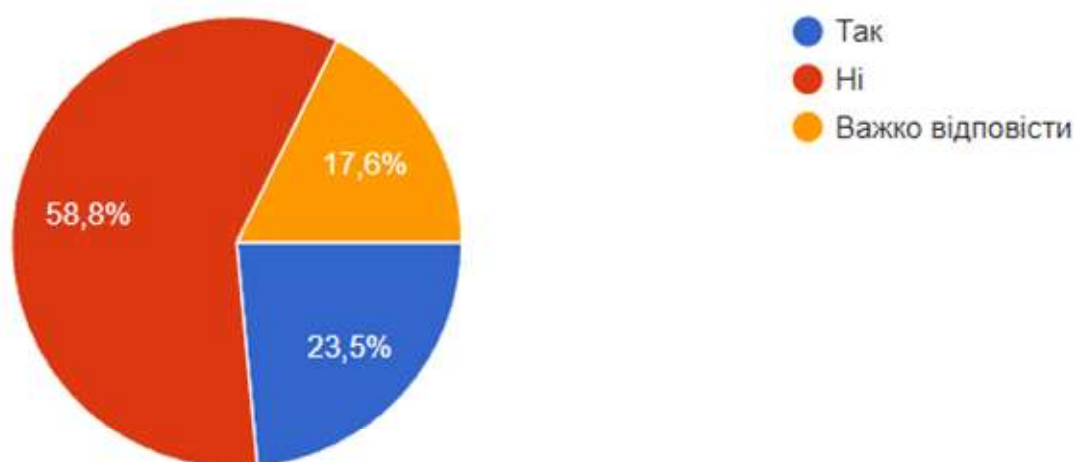
За їхнім спостереженням це траплялось переважно у громадських місцях (58,8%), школах (35,3%) та медичних закладах (23,5%).

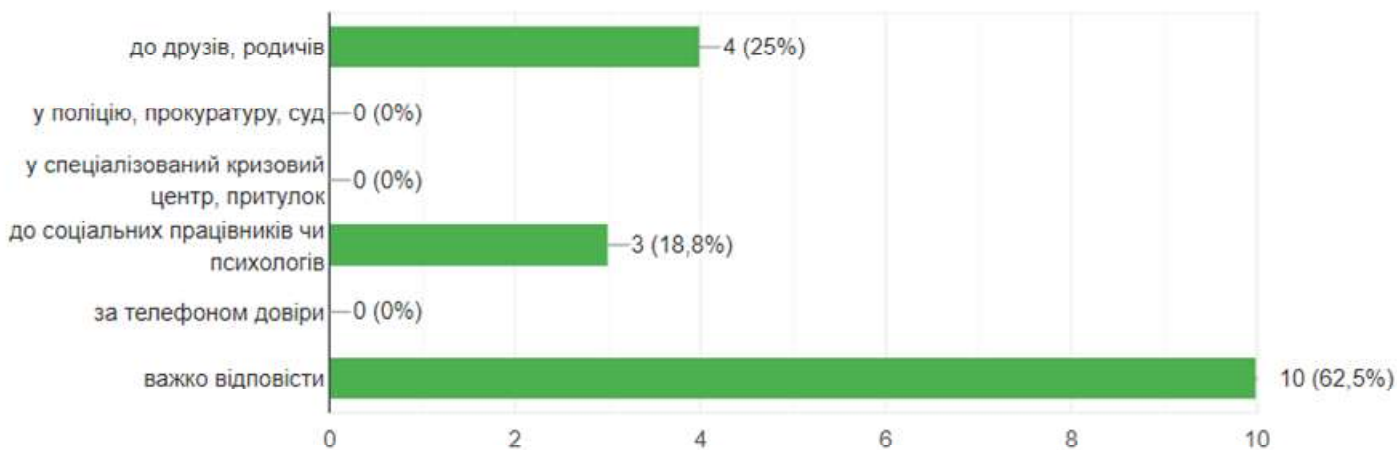
Найчастіше це були прояви жорстокості зі сторони інших дітей (52,9%), в рівній мірі (по 35,3%) зі сторони батьків цих дітей, батьків інших дітей, працівників державних навчальних закладів, та на третьому місці в рівній мірі (по 23,5%) від працівників державних медичних закладів та інших дорослих людей

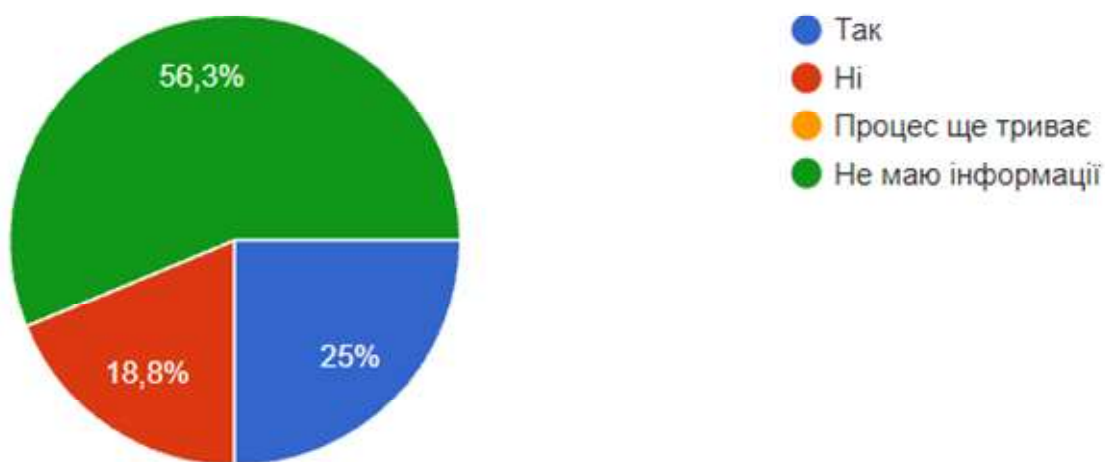
Лише у 23,5% випадків респонденти або батьки постраждалих дітей звертались за допомогою

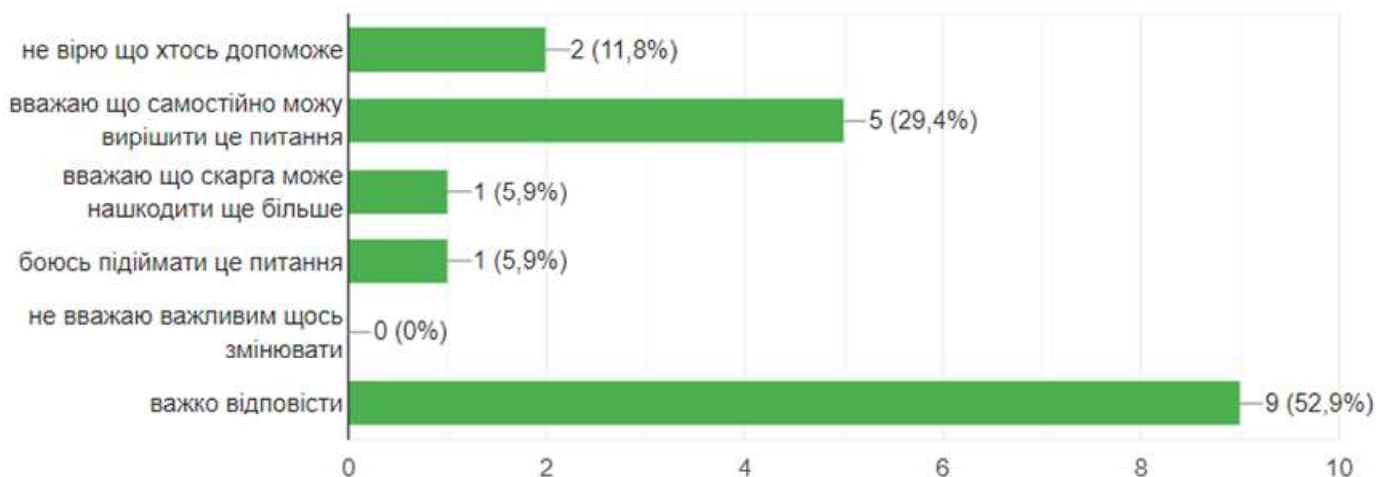
І всього 18,8% звернулись до соціальних працівників чи психологів

При цьому допомога була отримана за твердженням 25% опитуваних

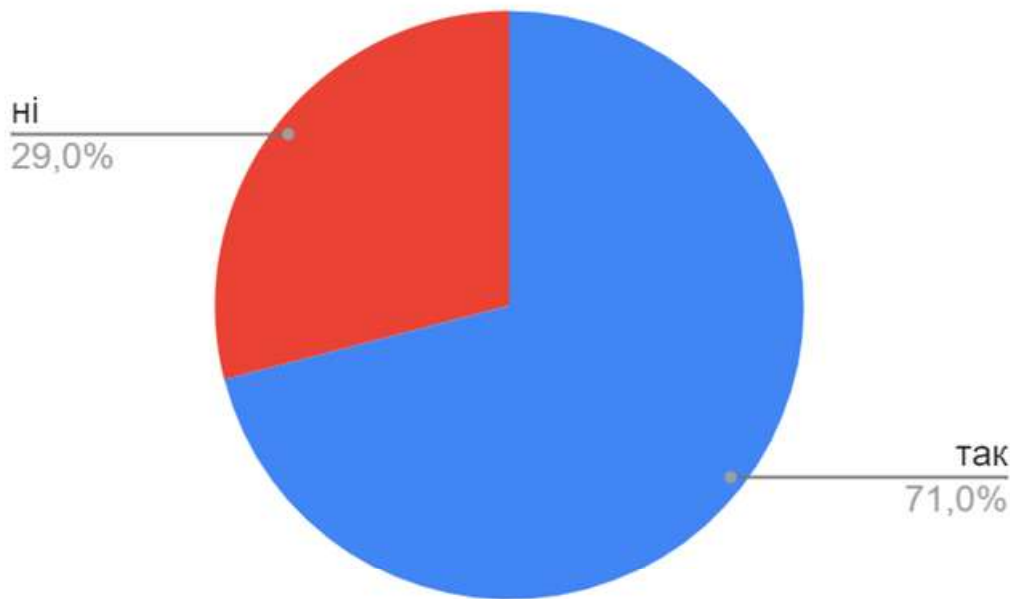
52,9% респондентів не знайшли причини, через яку вони не звертались за допомогою у зазначених випадках. А 29,4% вважають що можуть самостійно вирішити це питання. 11,8% - не вірять в можливість допомоги.

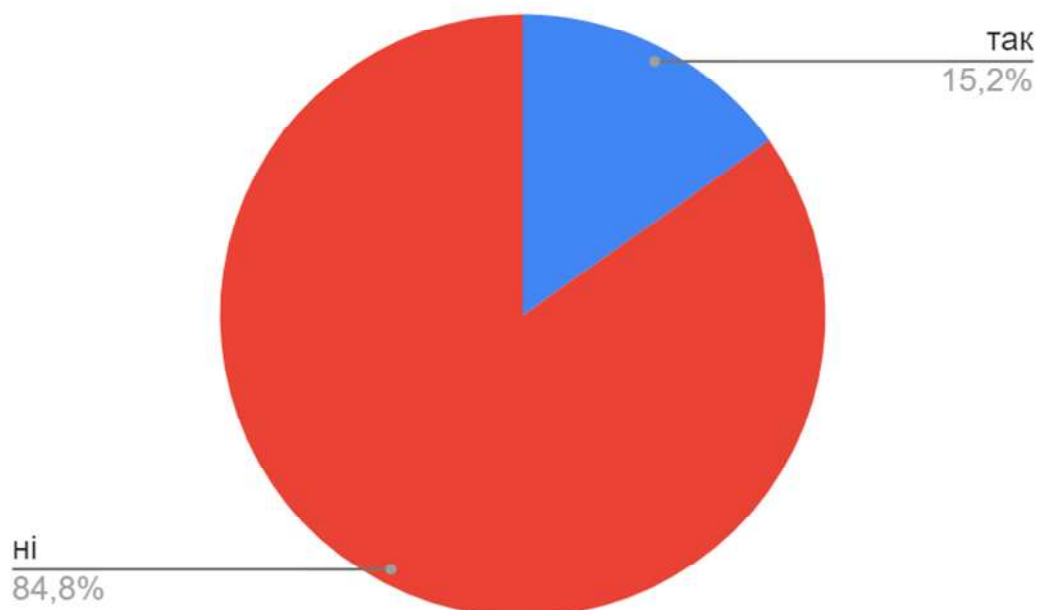
4. Насильство щодо дітей з інвалідністю (не через синдром Дауна)

Обидві групи респондентів ми запитали, чи ставали вони мимовільними свідками жорстокого поводження щодо дитини з інвалідністю (не через синдром Дауна) у своїх сім'ях або близькому оточенні

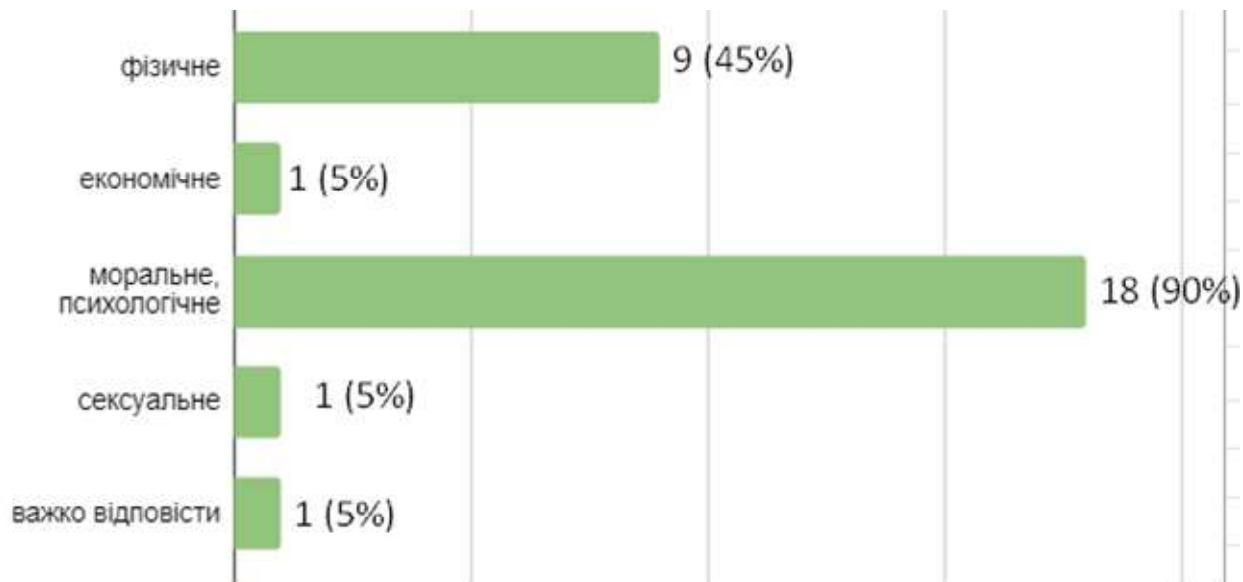
71% респондентів підтвердив що має в своєму оточенні або у власній сім'ї дитину з іншою інвалідністю

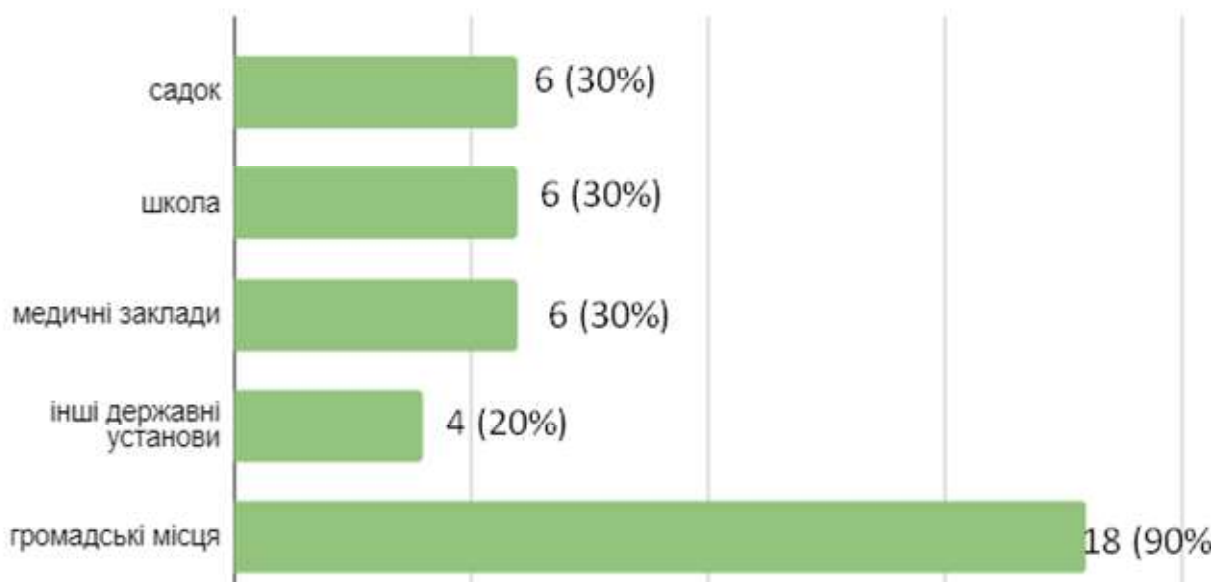
З них 15,2% зазначили що були мимовільними свідками жорстокого поводження до таких дітей

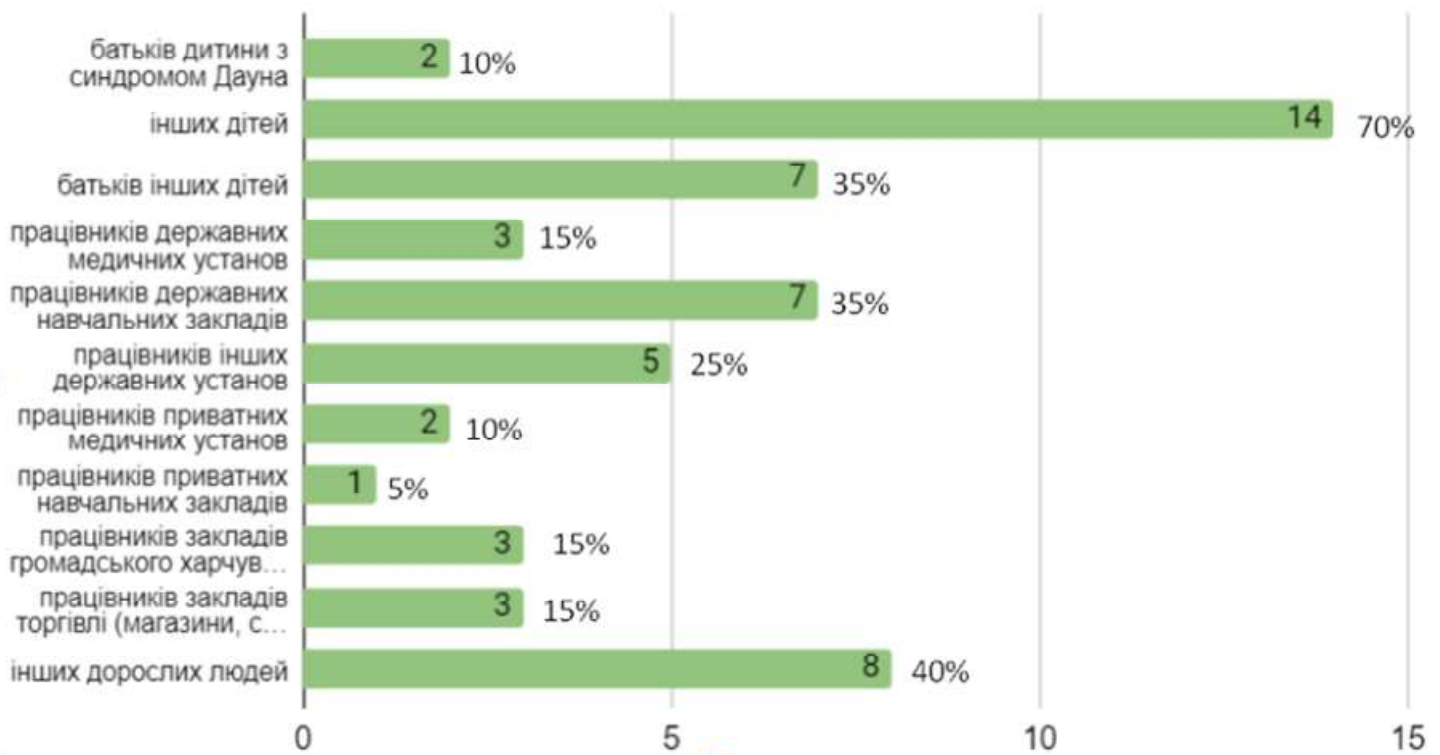
90% респондентів зазначають що це було моральне/психологічне насильство, а 45% - фізичне.

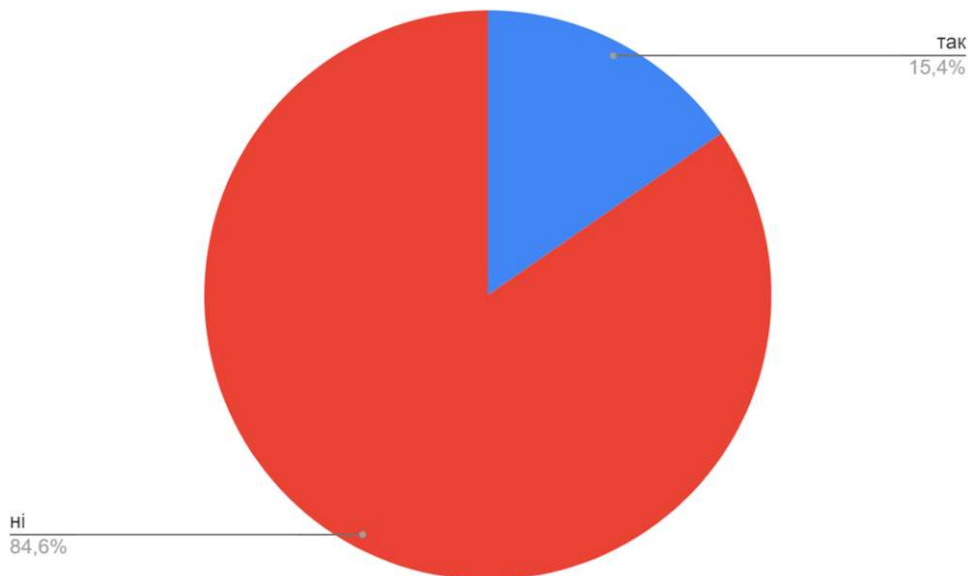
Переважно такі випадки траплялись у громадських місцях

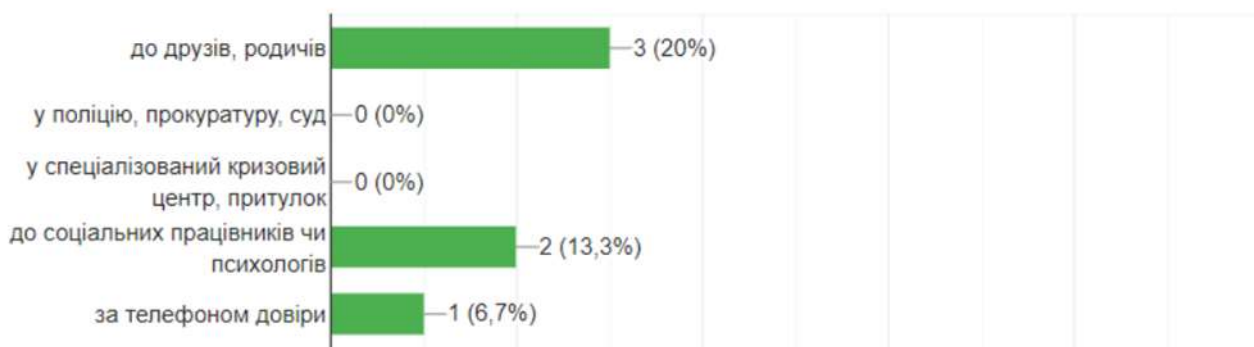
За спостереженням респондентів частіше це була жорстокість зі сторони інших дітей (70%), інших дорослих (40%) та в рівній мірі батьків інших дітей та працівників державних навчальних закладів (по 35%)

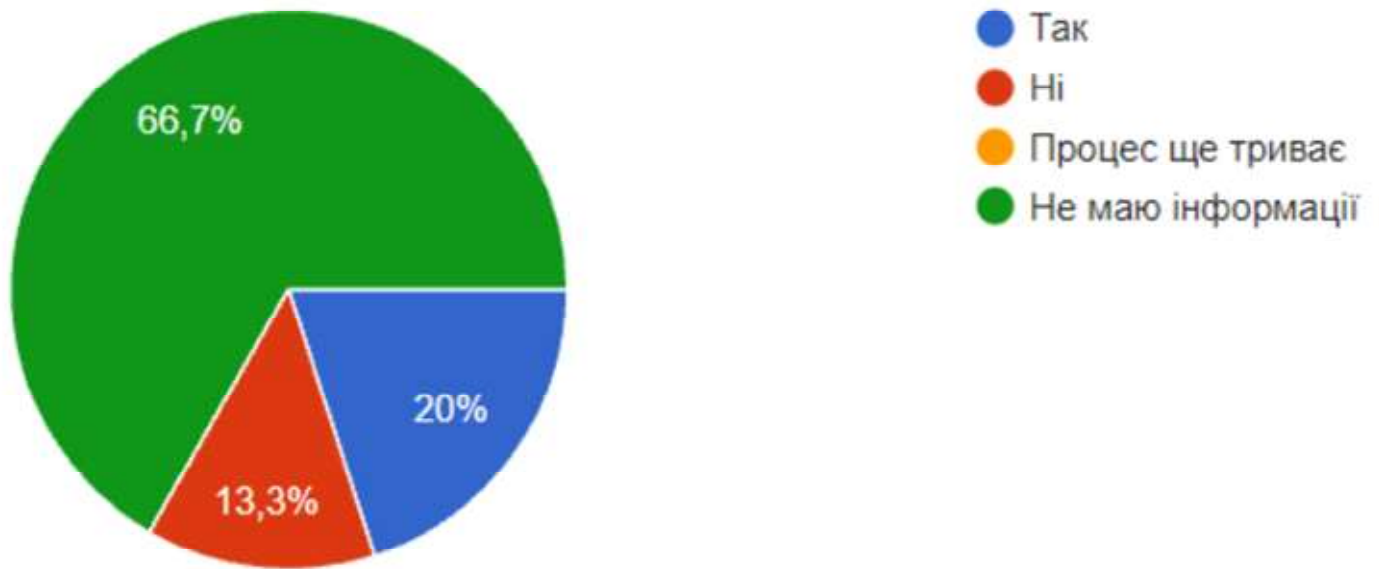
При цьому лише 15,4% респондентів звертались за допомогою після таких випадків

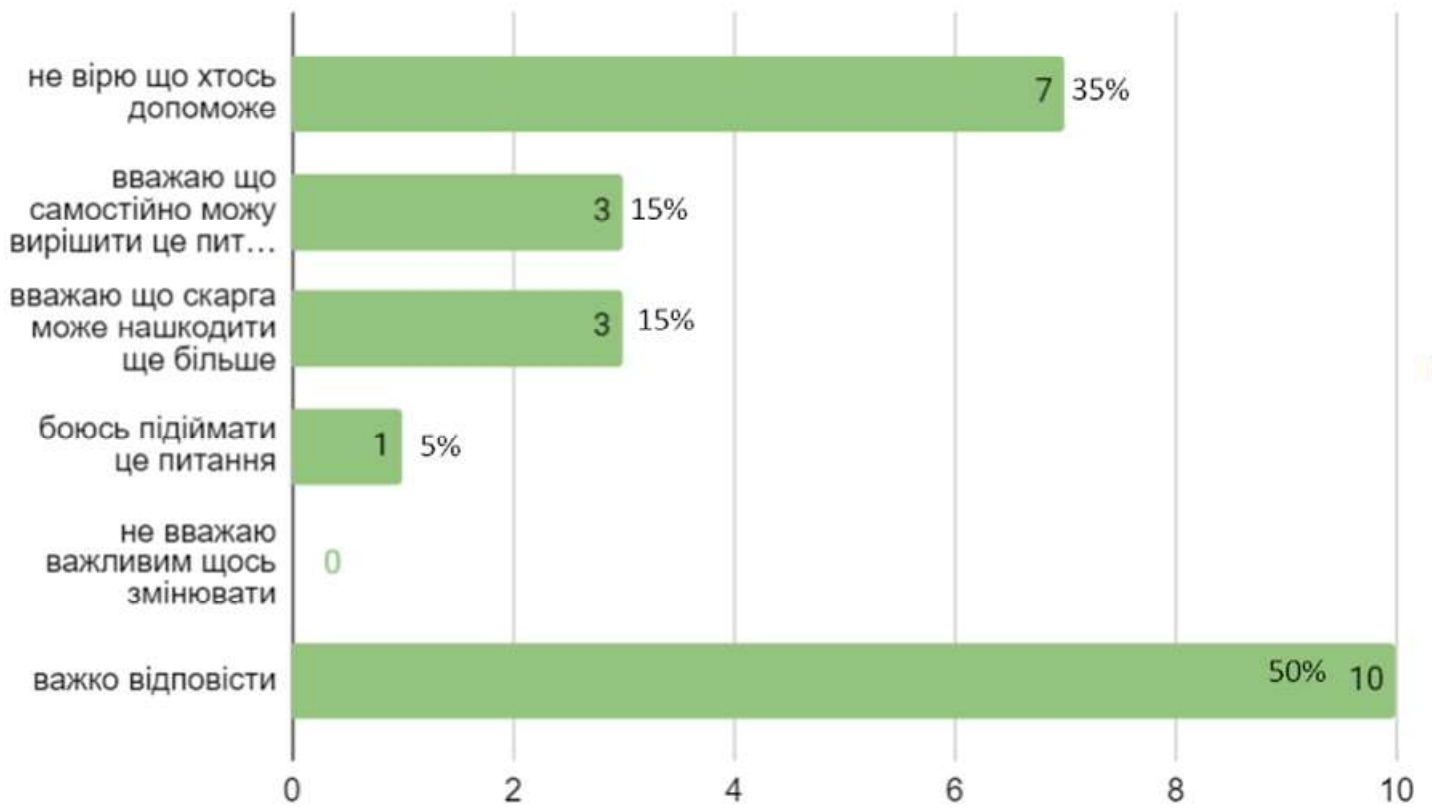
Більшість з них (20%) звернулись до родичів, та лише 13,3% до соціальних працівників та психологів, чи за телефоном довіри (6,7%)

Всього 20% респондентів повідомляють що за результатом звернення відбулось вирішення проблемного питання

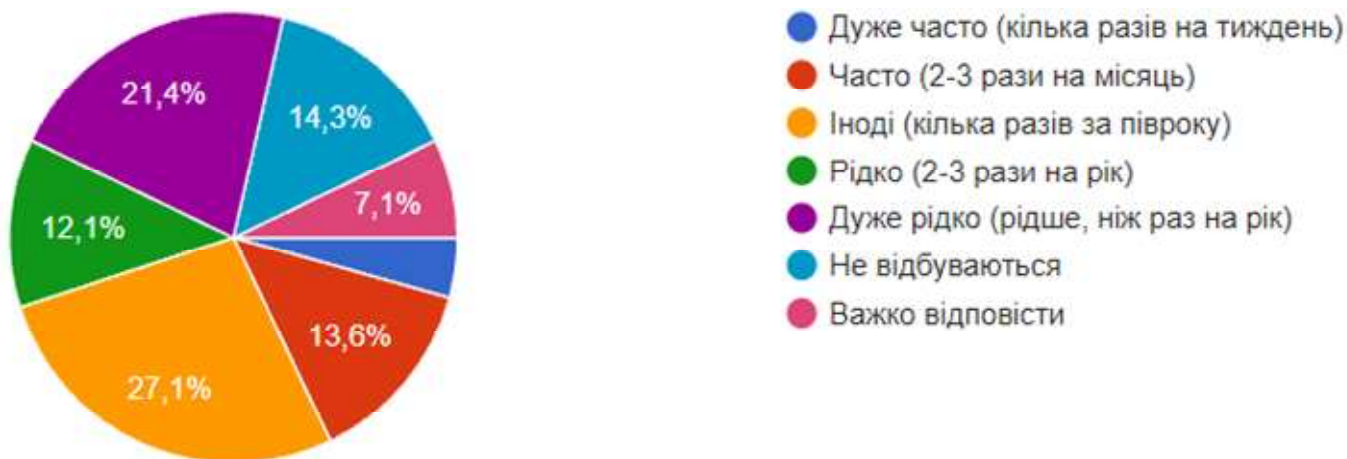
Основною причиною респонденти зазначають відсутність віри у допомогу (35%) і по 15% вважають що впораються самостійно або що скарга може нашкодити більше.

5. Насильство / жорстоке поводження в середині сім'ї де виховують дитину з синдромом Дауна

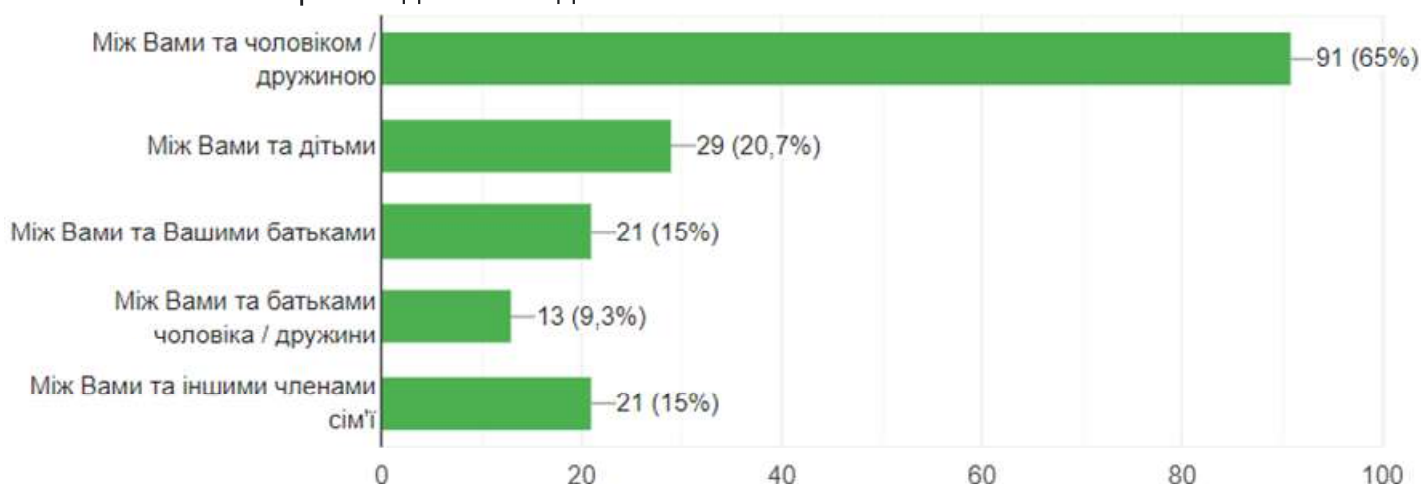
Окремо ми провели опитування 140 респондентів з Першої групи (батьки) які відповіли на запитання стосовно їх внутрішньосімейного стану

Питання “Якщо говорити в цілому, то наскільки часто у Вашій родині відбуваються сварки, скандали між Вами та іншими членами сім'ї (чоловіком, дружиною, батьками, дітьми)?”

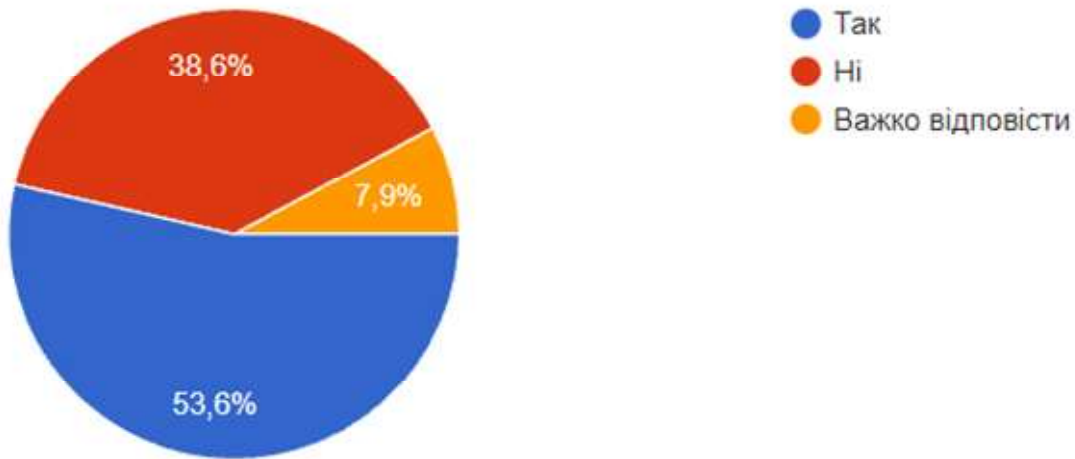
Тут ми бачимо, що 4,3% респондентів відмічають що сварки трапляються кілька разів на тиждень. В 12,1, лише кілька разів на рік. В той час як в 13,6% вони трапляються кілька разів на місяць, а в 14,3% їх не буває. При цьому 21,4% респондентів повідомили що сварки трапляються рідше ніж раз на рік, а у 27,1% кілька раз на пів року.

Відповідаючи на питання “**З ким із членів сім'ї такі сварки, скандали трапляються найбільш часто?**” респонденти повідомляють

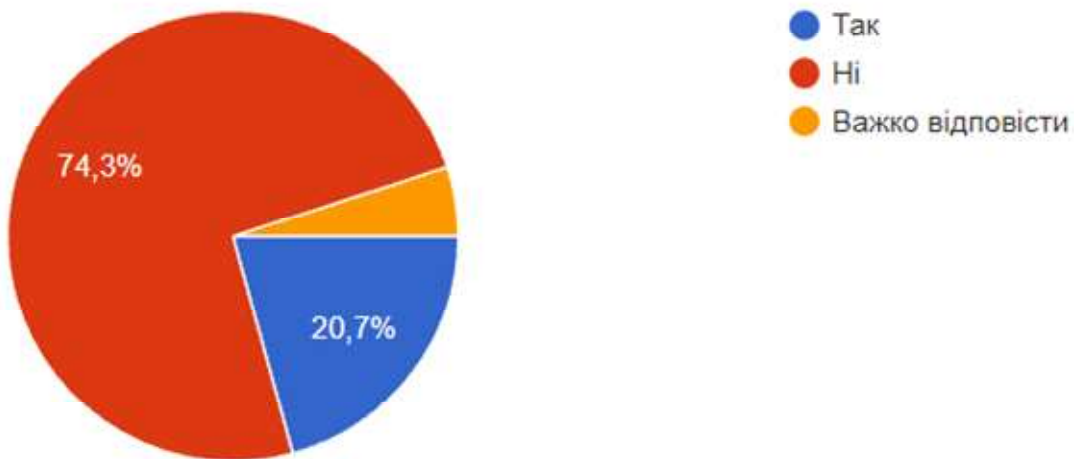

Що частіше за все (65%) сварки трапляються між подружжям, і рідше (20,7%) між батьками та дітьми. На третьому місці з однаковим показником (20,7%) - сварки між респондентами та їх власними батьками або іншими членами сім'ї.

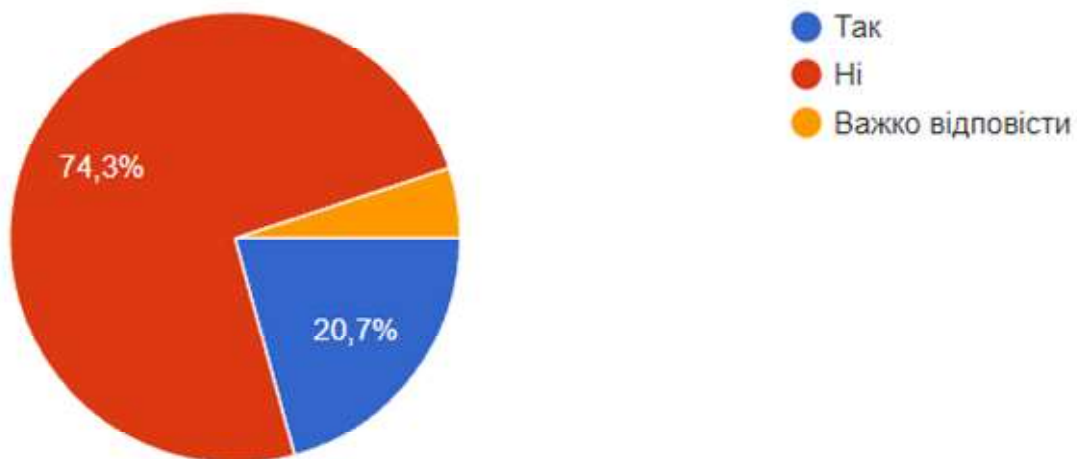
53,6% респондентів визнають що такі **сварки трапляються у присутності дітей**

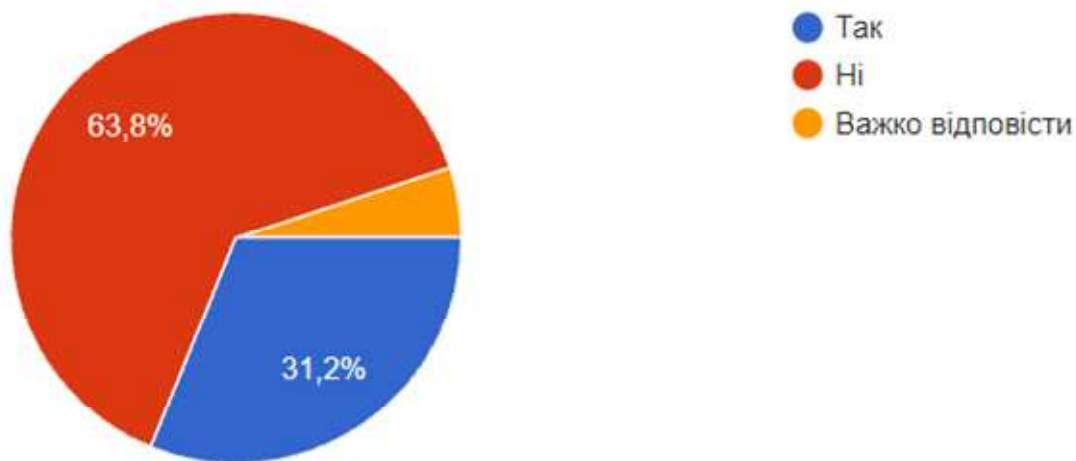
А 20,7% повідомляють що **свідком таких сварок ставала їх дитина з синдромом Дауна**

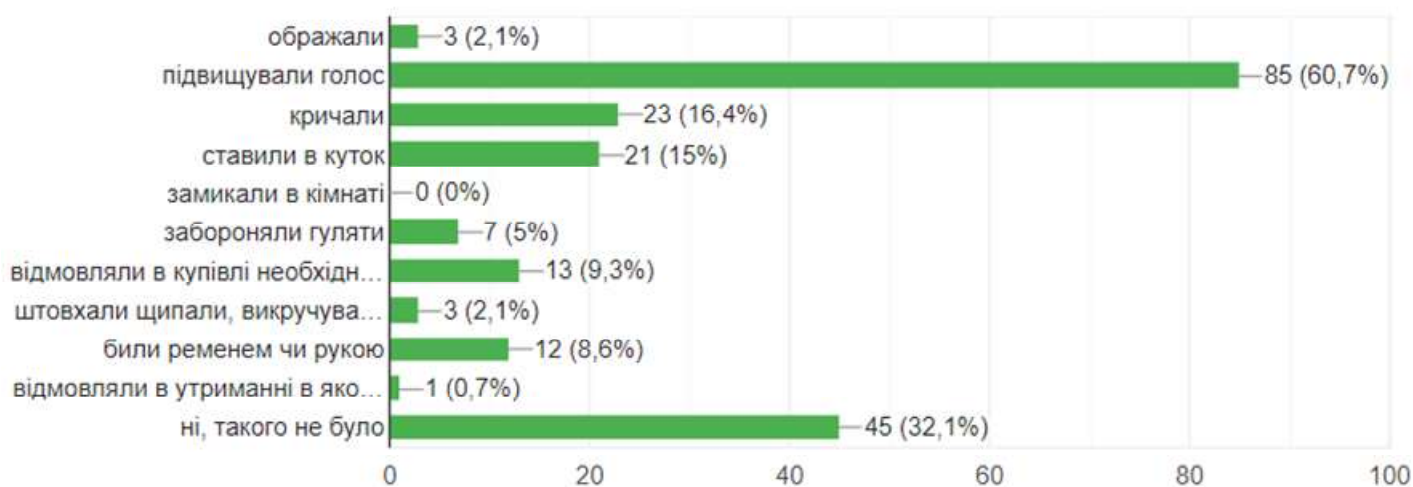
При цьому 20,7% зазначають що **причиною сварок ставала сама дитина з синдромом Дауна**

А 31,2% зазначають що причиною була інша дитина з сім'ї

Респонденти повідомили що їм чи іншим членам сім'ї доводилось застосовувати до дитини з синдромом Дауна в якості покарання / стимуляції необхідної поведінки такі дії.

Ми можемо побачити що результат оцінки "підвищення голосу" (60,7%) корелюється з результатом визначення що саме респонденти вважають насильством, де саме ця дія отримувала найнижчу оцінку. Тобто - насильством не вважається.

6. Зведені висновки

Нижче ми узагальнюємо отримані від респондентів дані щодо основних питань, які ми заклали у опитування. Використаємо для цього зведення за кожним показником ТОП-3 відповіді з усіх груп респондентів.

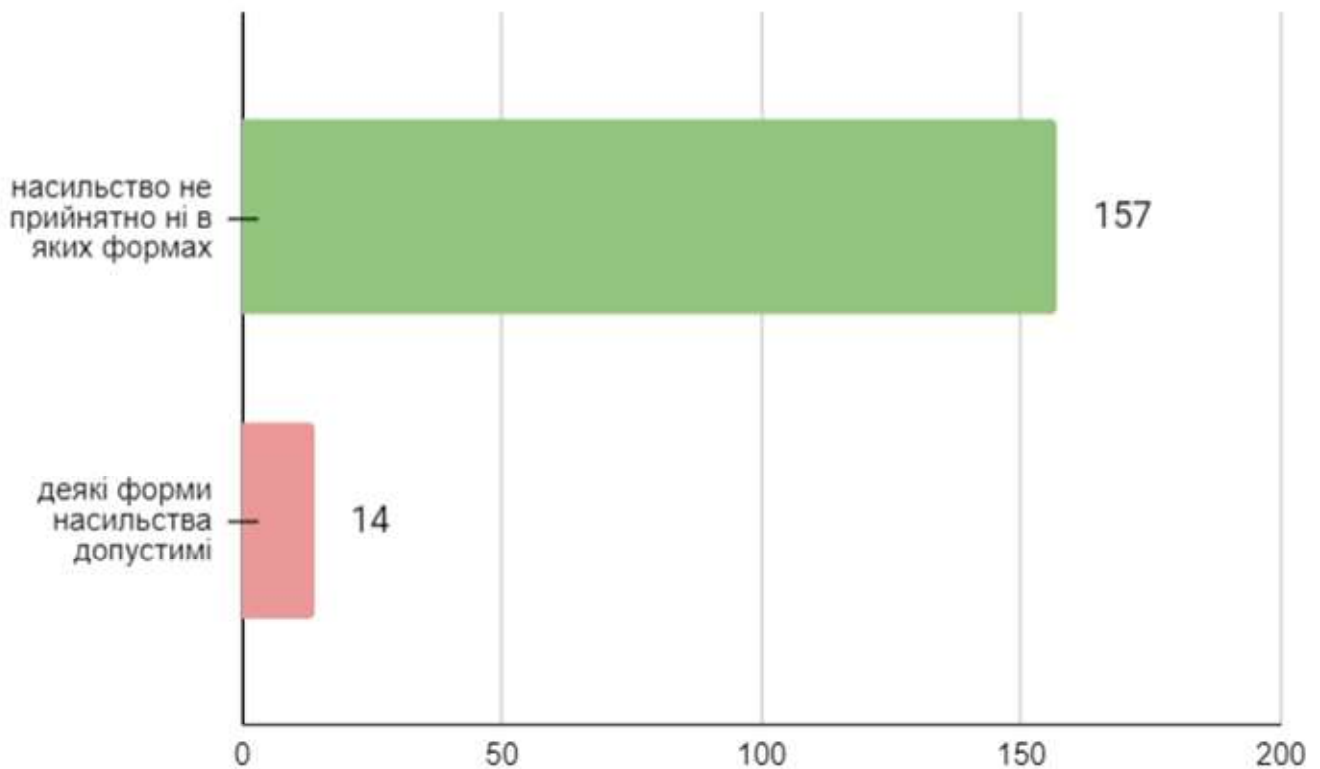
Тут і далі ми говоримо про

- “дітей з інвалідністю, включно з синдромом Дауна” використовуючи форми слова “діти”;
- “насильство” та “жорстоке поводження” використовуючи їх як синоніми.

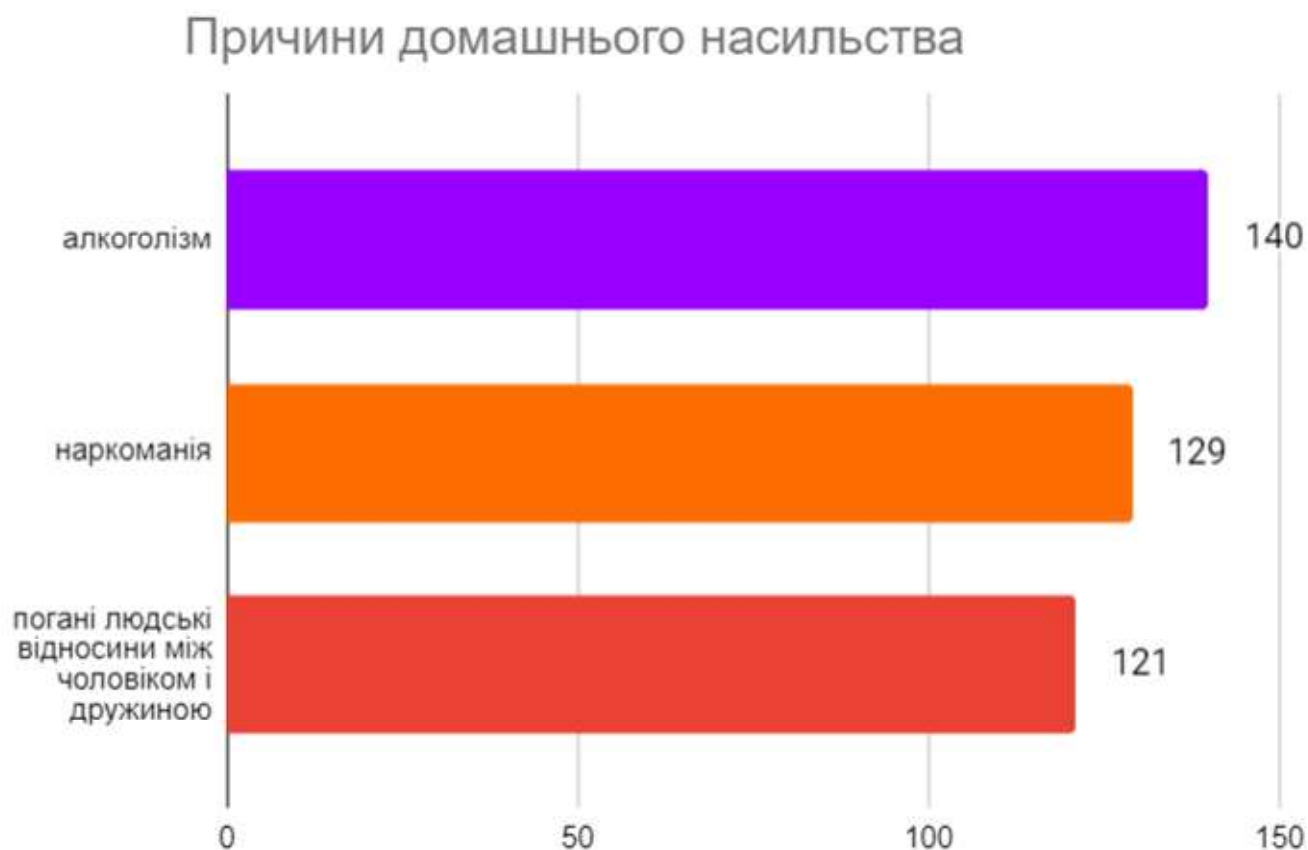
Для узагальнення ми використовуємо кількісні показники від загальної кількості респондентів - 186 осіб

6.1. Чи допускається насильство заради благих цілей?

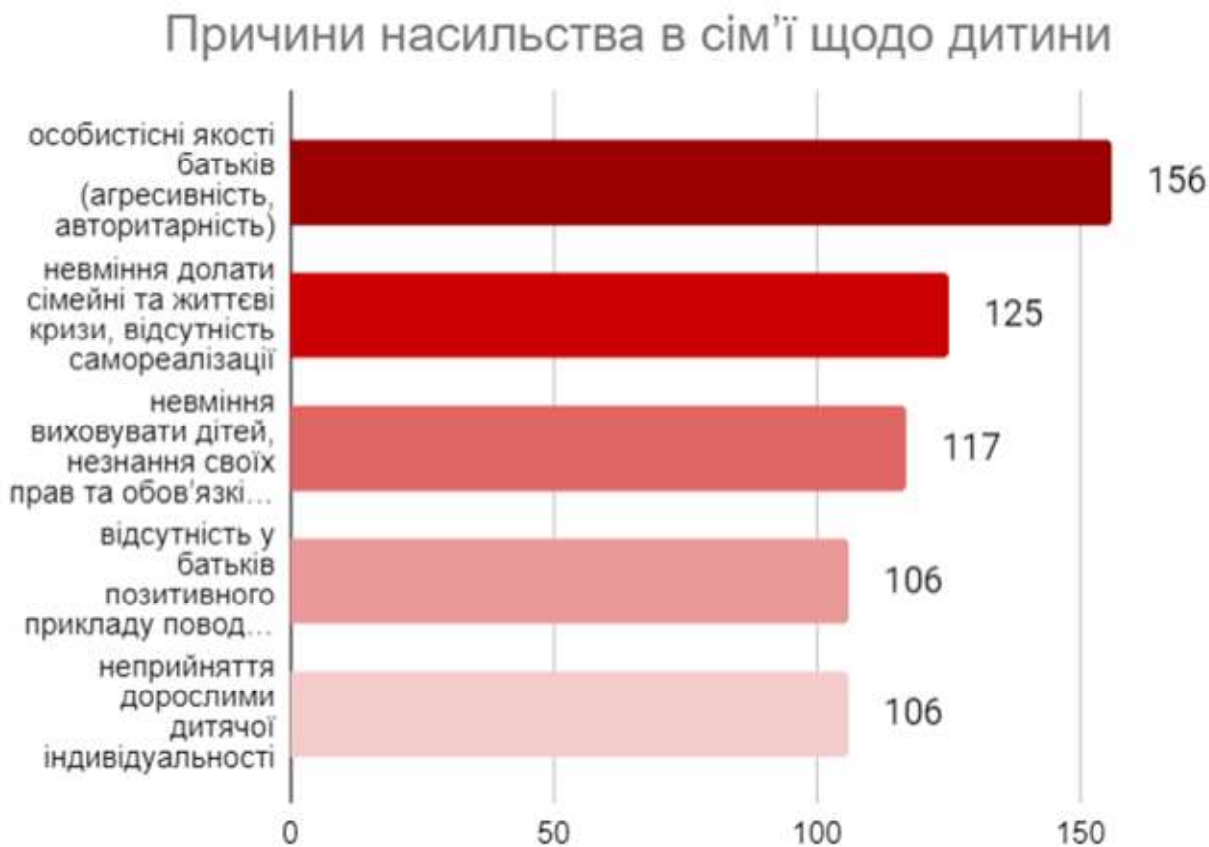
Чи допускається насильство заради благих цілей?

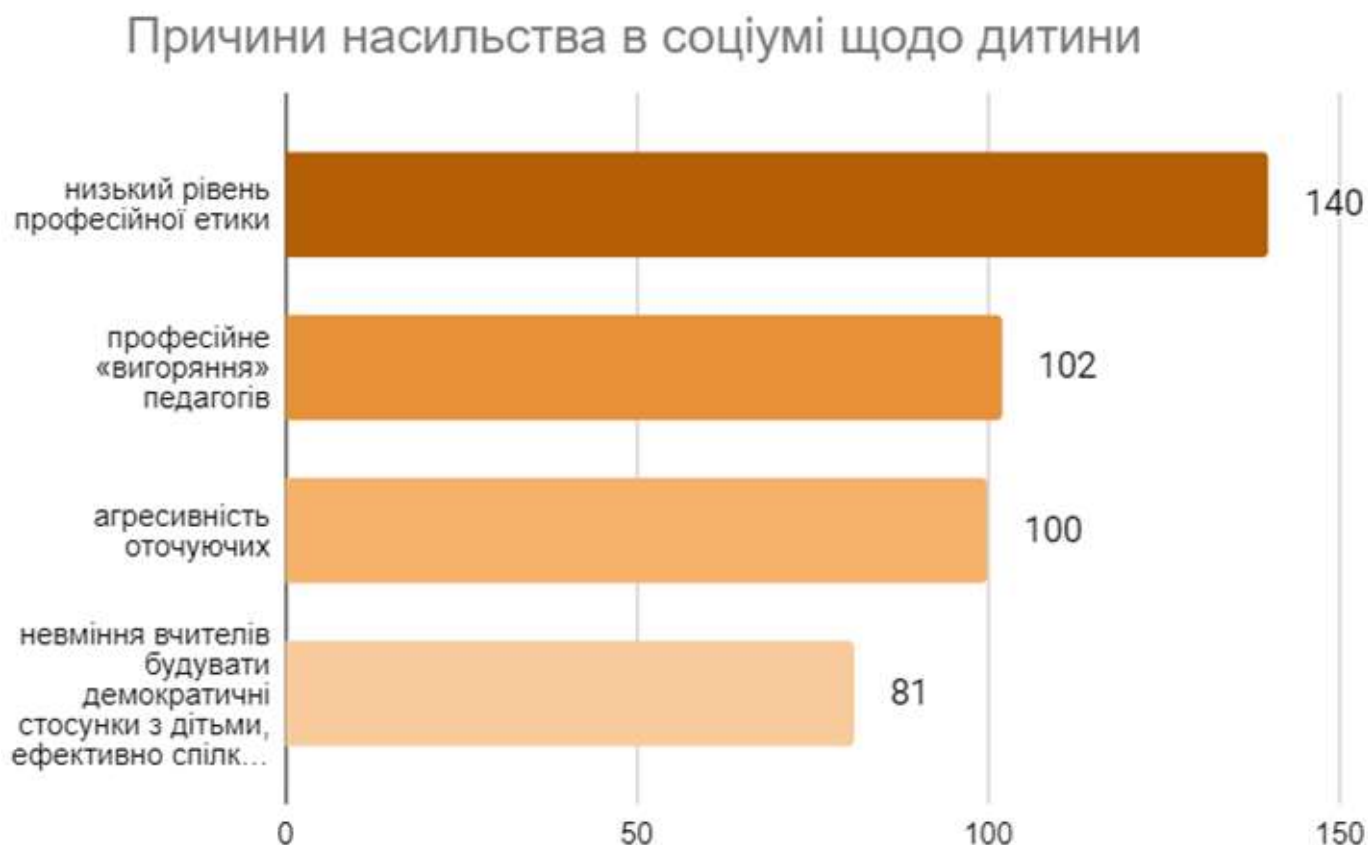
6.2. Причини домашнього насильства

6.3. Причини насильства в сім'ї щодо дитини

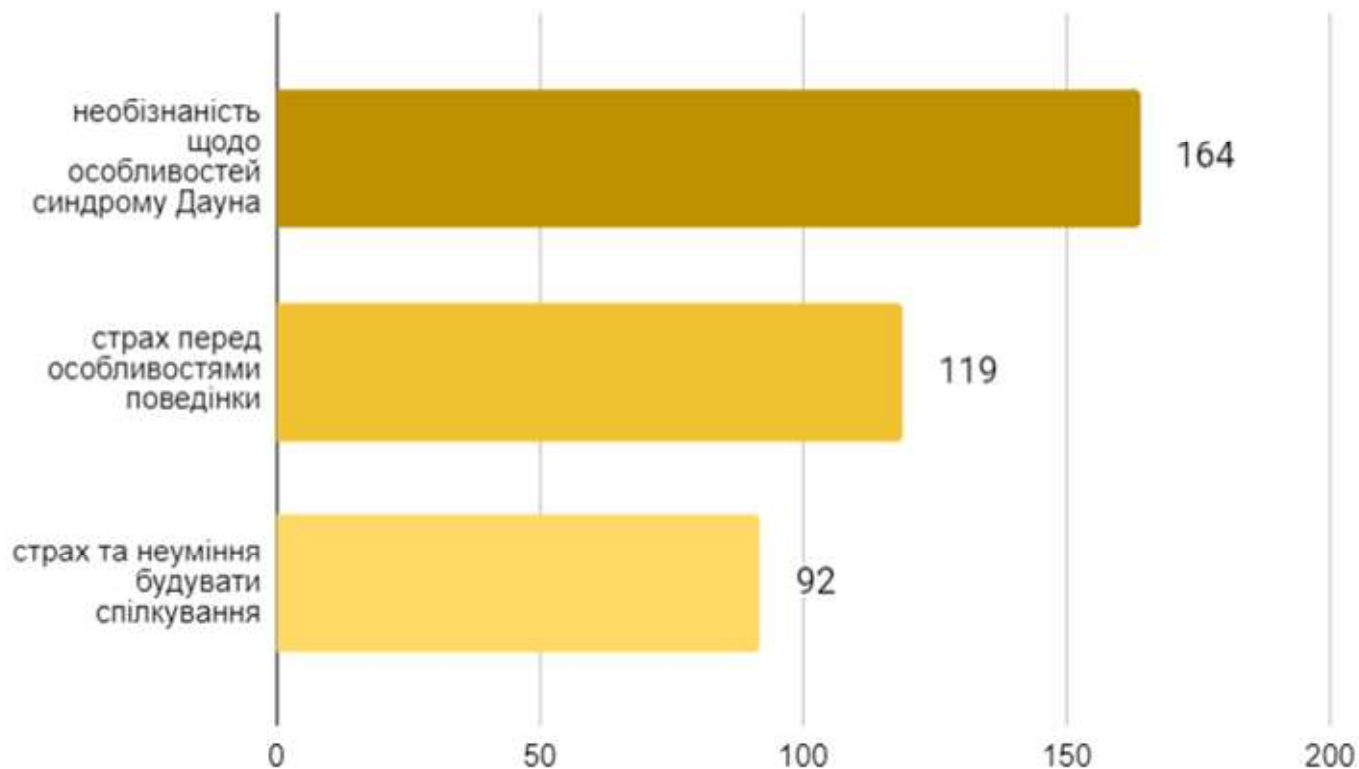

6.4. Причини насильства в соціумі щодо дитини

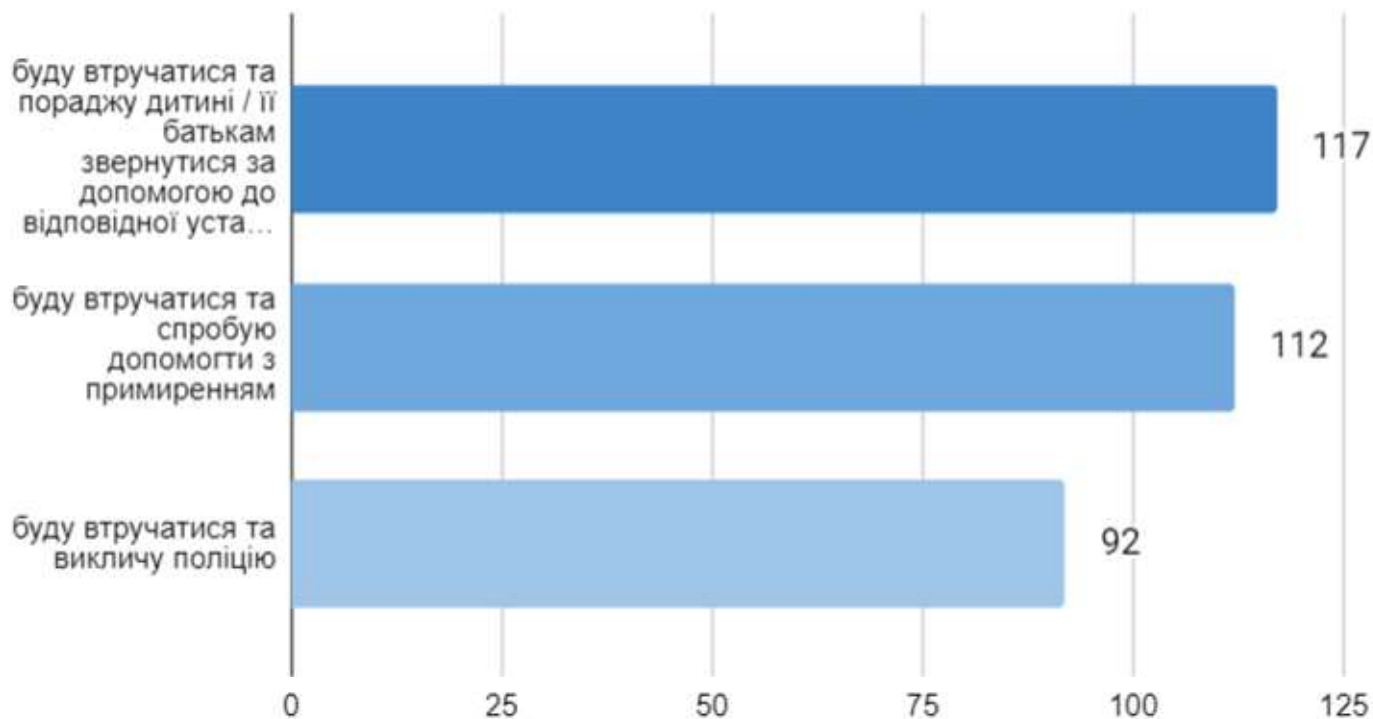
6.5. Причини насильства щодо дитини з синдромом Дауна

Причини насильства щодо дитини з синдромом Дауна

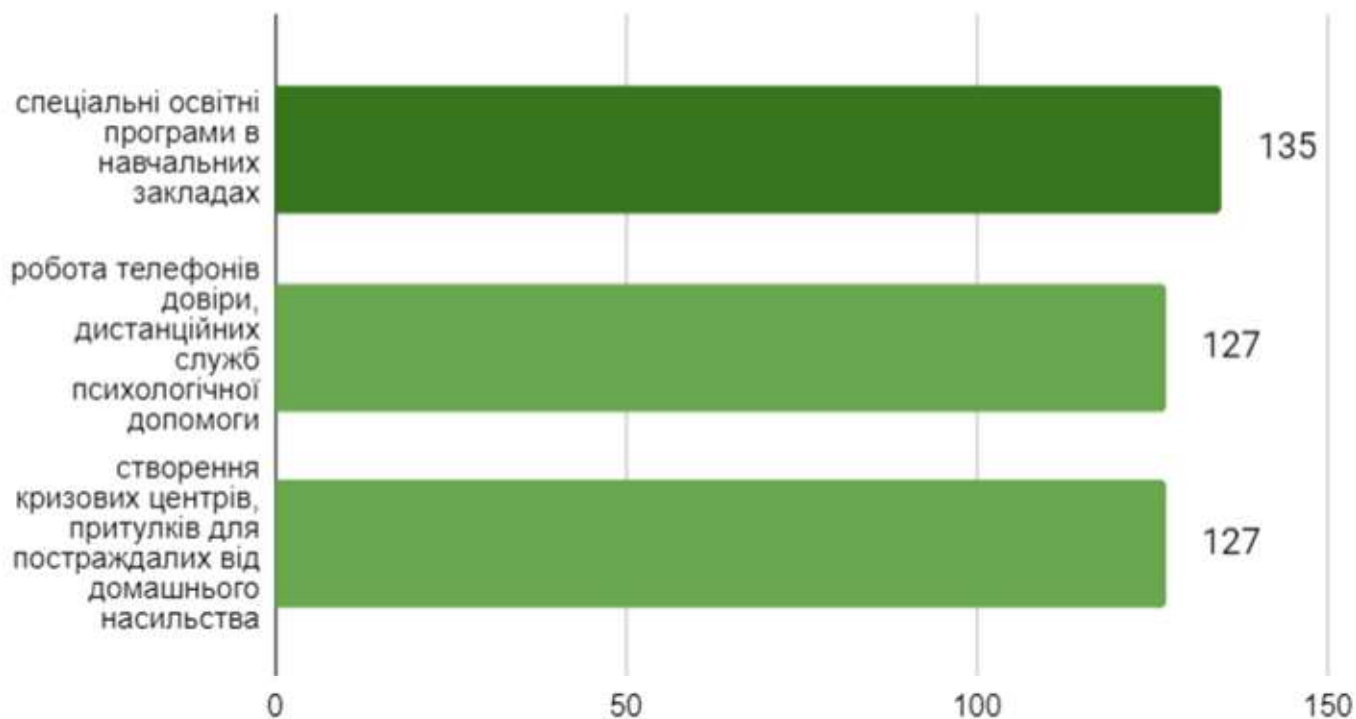
6.6. Готовність втрутись у ситуацію з насильством щодо дитини

Готовність втрутись у ситуацію з насильством щодо дитини

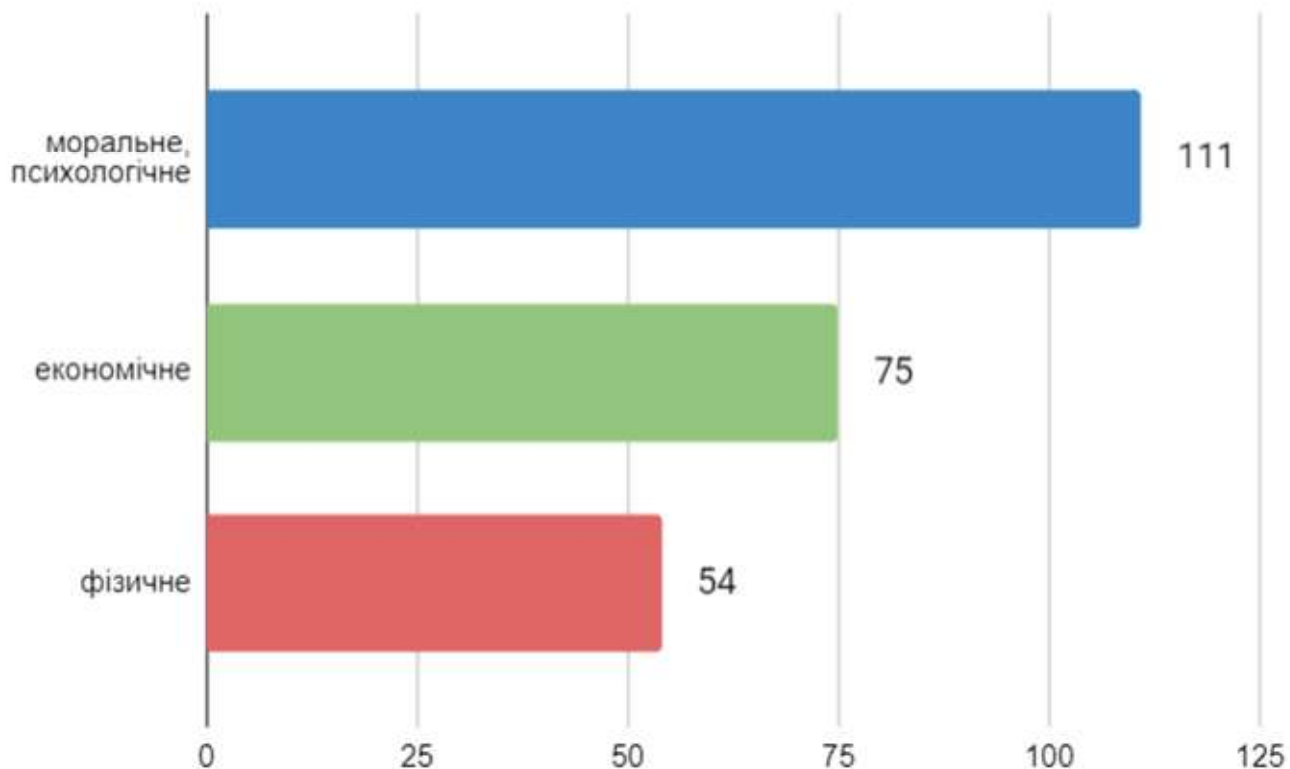
6.7. Ефективні заходи профілактики домашнього насильства (думка респондентів)

Ефективні заходи профілактики домашнього насильства (думка респондентів)

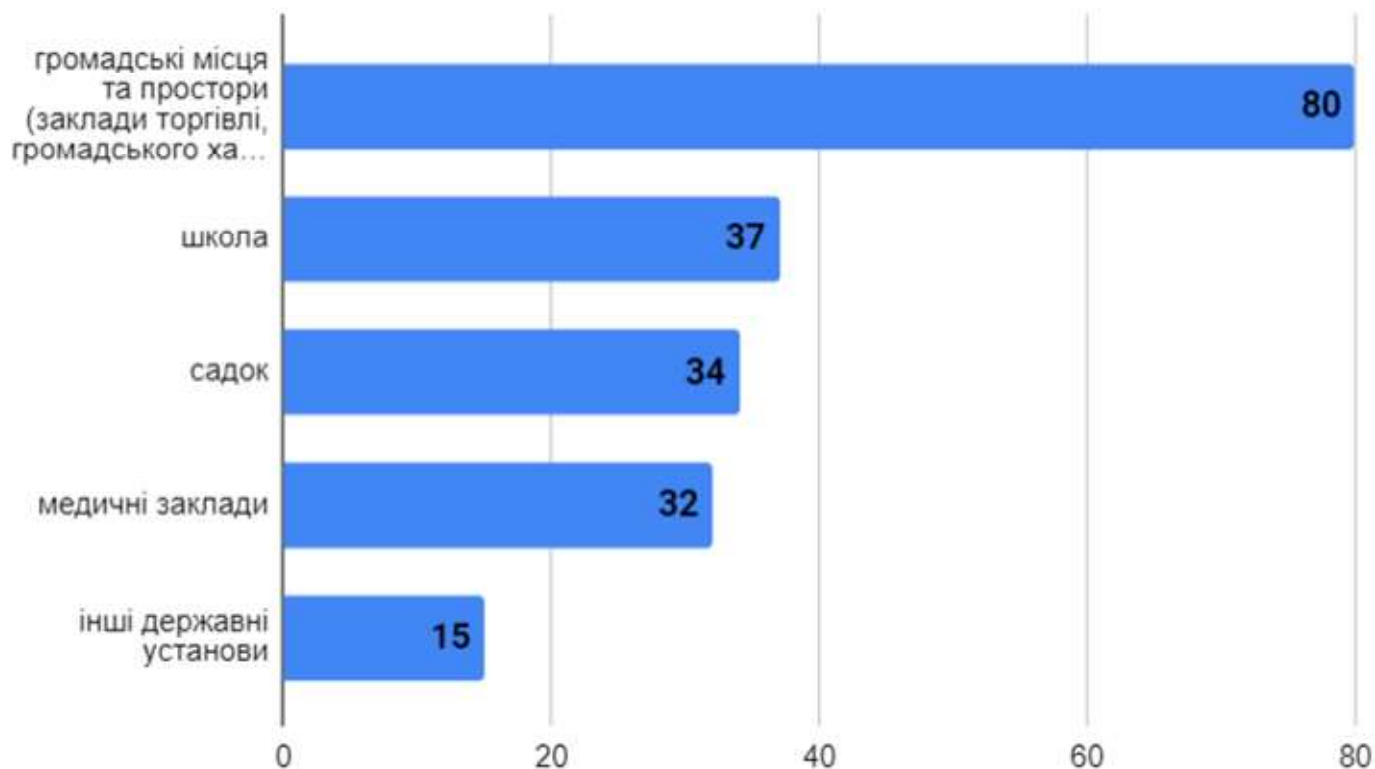
6.8. Форми насильства яке спостерігалось стосовно дитини

Форми насильства яке спостерігалось стосовно дитини

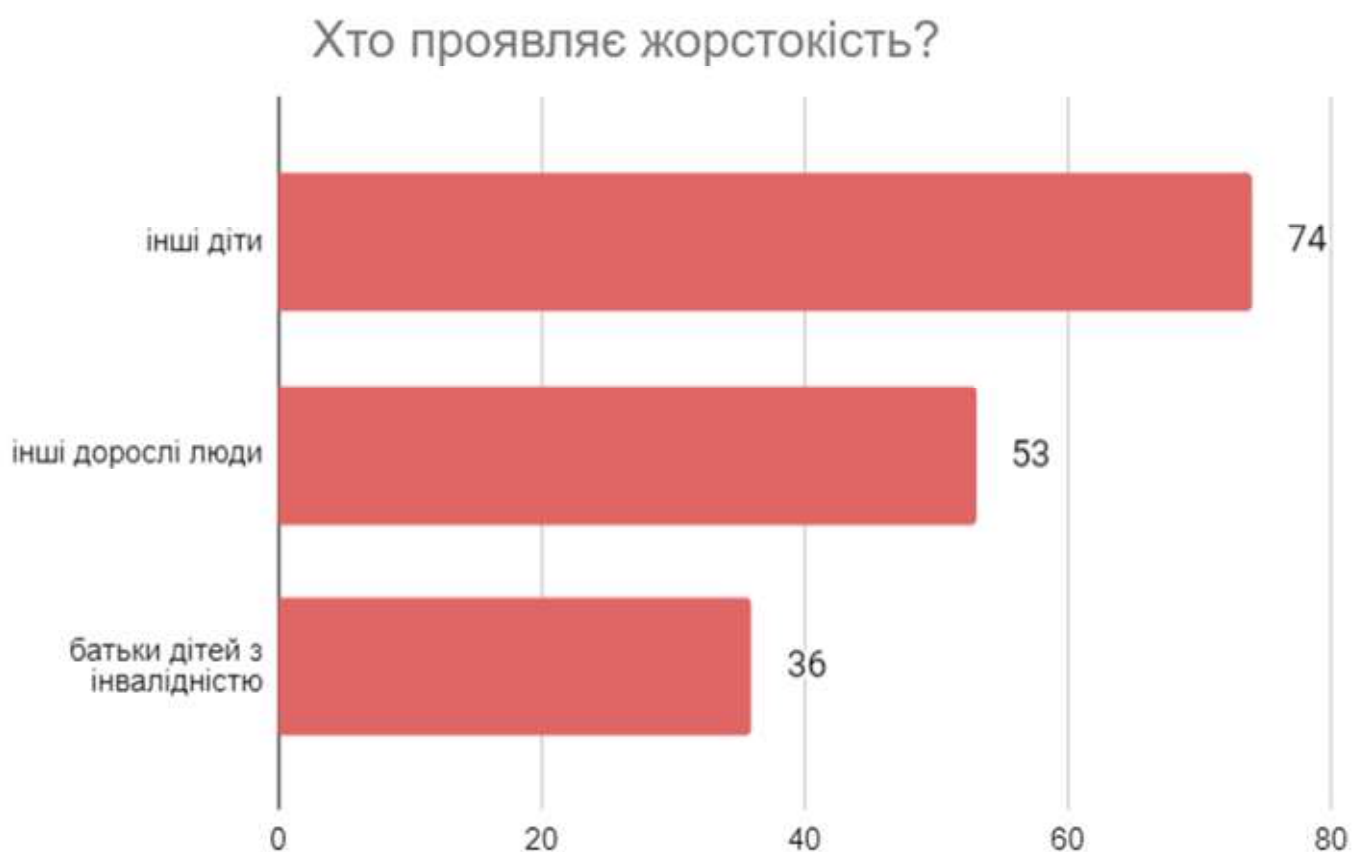

6.9. Де можна зустріти жорстоке ставлення відносно дітей

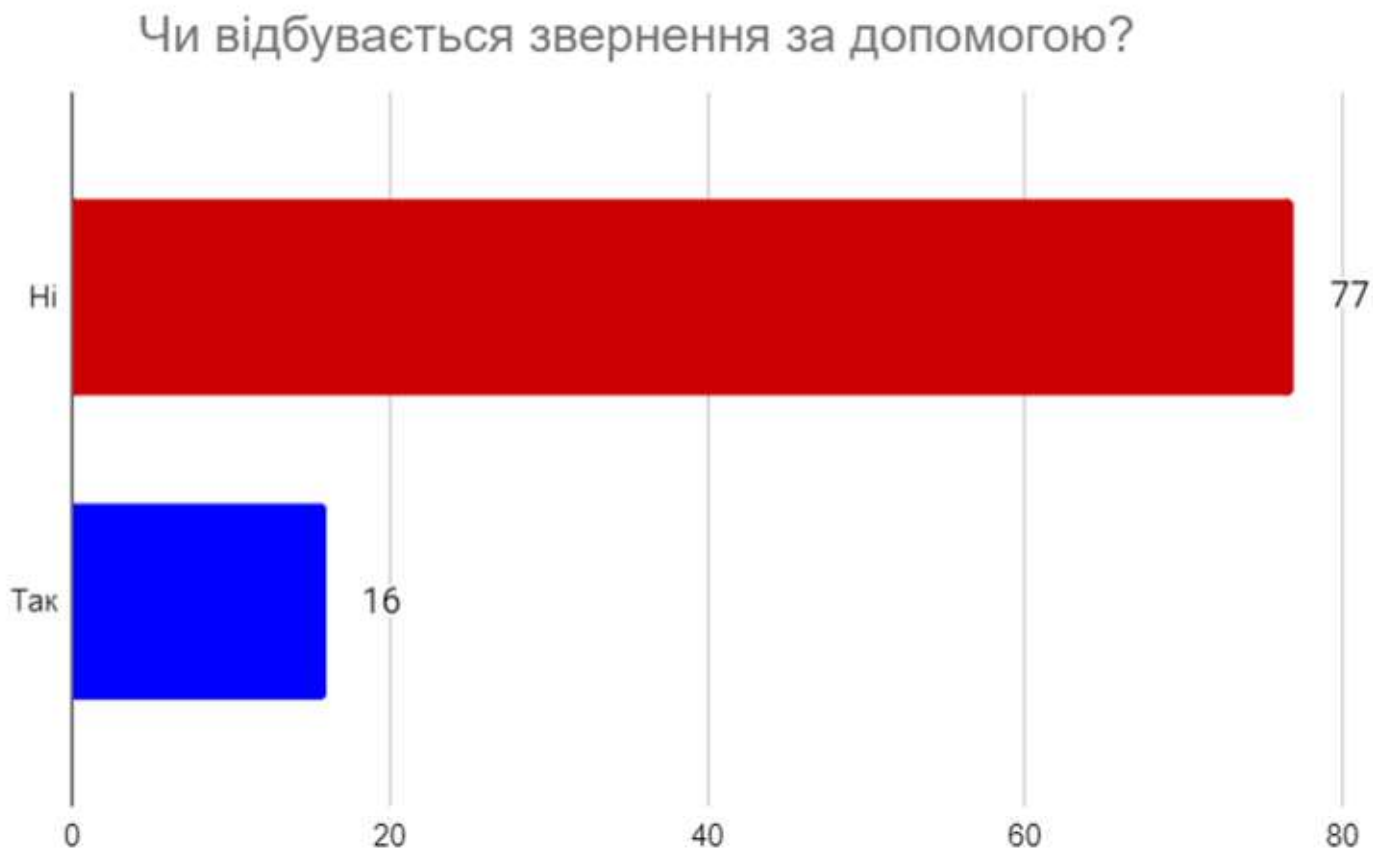
Де можна зустріти жорстоке ставлення відносно дітей

6.10. Хто проявляє жорстокість?

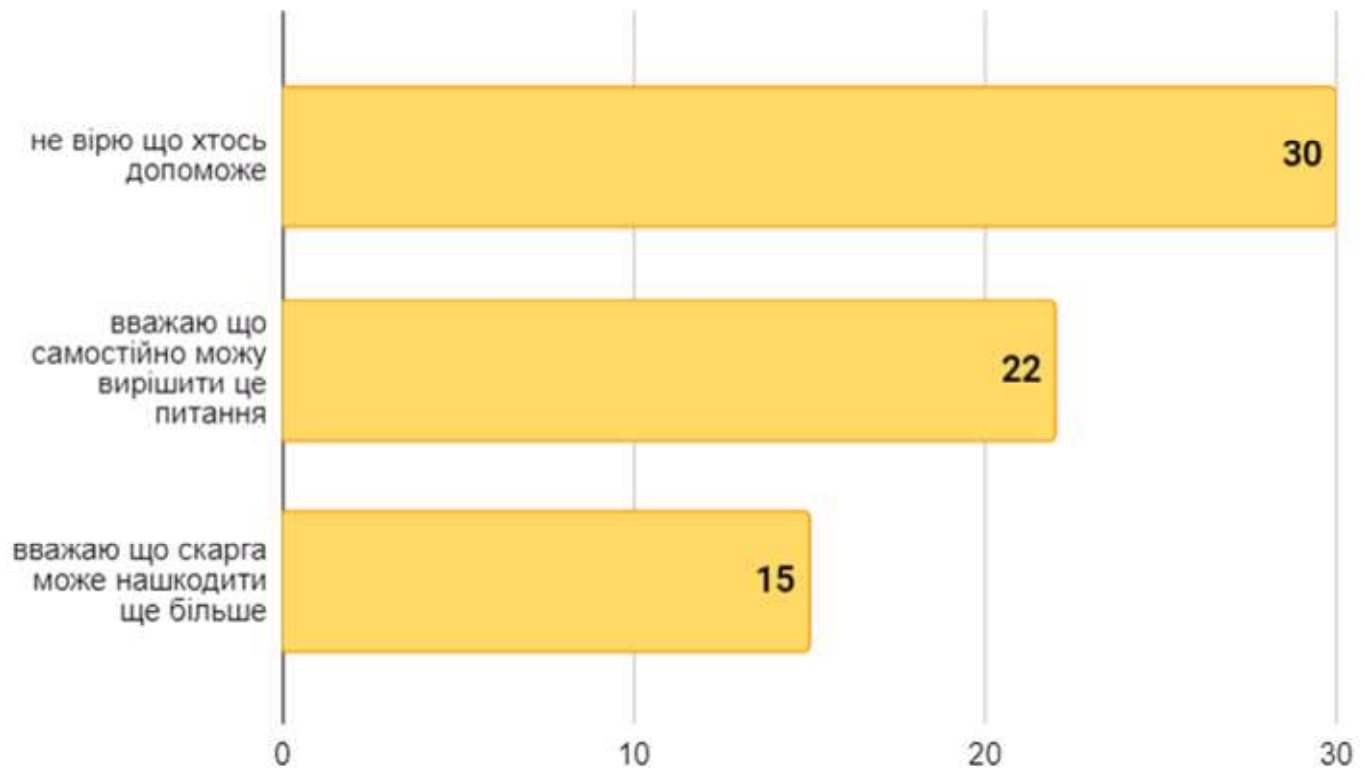

6.11. Чи відбувається звернення за допомогою?

6.12. Причини того що за допомогою не звертаються

Причини того що за допомогою не звертаються

Зміст

1	Загальні дані про респондентів	1
2	Відповіді на питання загального змісту	5
2.1	Порівняння Першої та Другої групи	5
3	Конкретні питання стосовно насильства	18
3.1	Результати опитування Першої групи щодо насильства оточуючих до їхніх дітей	18
3.2	Спостереження Другої групи щодо інших сімей де виховують дітей з синдромом Дауна	22
3.3	Спостереження Першої групи щодо інших сімей де виховують дітей з синдромом Дауна	25
4	Насильство щодо дітей з інвалідністю (не через синдром Дауна)	28
5	Насильство / жорстоке поводження в середині сім'ї де виховують дитину з синдромом Дауна	32
6	Зведені висновки	35
6.1	Чи допускається насильство заради благих цілей?	35
6.2	Причини домашнього насильства	36
6.3	Причини насильства в сім'ї щодо дитини	36
6.4	Причини насильства в соціумі щодо дитини	37
6.5	Причини насильства щодо дитини з синдромом Дауна	37
6.6	Готовність втрутись у ситуацію з насильством щодо дитини	38
6.7	Ефективні заходи профілактики домашнього насильства (думка респондентів)	38
6.8	Форми насильства яке спостерігалось стосовно дитини	39
6.9	Де можна зустріти жорстоке ставлення відносно дітей	39
6.10	Хто проявляє жорстокість?	40
6.11	Чи відбувається звернення за допомогою?	40
6.12	Причини того що за допомогою не звертаються	41

